

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 27Cpr/1/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3111226900
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Sopková
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2013:3111226900.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín, samosudkyňou JUDr. Ivetou Sopkovou, v právnej veci navrhovateľa X. V. G., B., št. občana SR, nar. XX.XX.XXXX, bytom U. O., M. XXX, právne zastúpeného JUDr. Milanom Kuchajdom, advokátom so sídlom Piešťany, Vajanského 54 proti odporcovi Trenčianska univerzita Alexandra Dubčeka v Trenčíne, so sídlom Trenčín, Študentská 2, IČO: 31 118 259, právne zastúpenému JUDr. Martinom Bartkom, advokátom a JUDr. Silviou Bartkovou, advokátkou, obaja so sídlom Trenčín, Piaristická 6667, o neplatnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru a o náhradu mzdy, takto

rozhodol:

Súd u r č u j e, že okamžité skončenie pracovného pomeru navrhovateľa založeného pracovnou zmluvou č. XX/XXXX v znení dohôd o zmene pracovného pomeru zo dňa 30.03.2005, 31.12.2008 a 14.07.2009, zo dňa 05.09.2011, je n e p l a t n é.

Súd u r č u j e, že okamžité skončenie pracovného pomeru navrhovateľa založeného pracovnou zmluvou č. XX/XXXX v znení dohody o zmene pracovného pomeru zo dňa 08.06.2010, zo dňa 05.09.2011, je n e p l a t n é.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ dňa 04.11.2011 na súd doručil dva žalobné návrhy, ktorými sa domáhal jednak určenia neplatnosti okamžitého skončenia jeho pracovného pomeru, založeného pracovnou zmluvou č. XX/XXXX uzavretou dňa 02.03.2010, zo dňa 05.09.2011 a náhrady mzdy z tohto pracovného pomeru odo dňa 08.09.2011 do dňa, kedy mu odporca umožní pokračovať v práci (zaevidované na súde pod sp.zn. 27Cpr/1/2011) a jednak určenia neplatnosti okamžitého skončenia jeho pracovného pomeru, založeného pracovnou zmluvou č. XX/XXXX uzavretou dňa 25.02.2005, zo dňa 05.09.2011 a náhrady mzdy z tohto pracovného pomeru odo dňa 08.09.2011 do dňa, kedy mu odporca umožní pokračovať v práci (zaevidované na súde pod sp.zn. 19Cpr/1/2011).

Uznesením č.k. 19Cpr/1/2011-119 zo dňa 09.01.2013, právoplatné dňa 31.01.2013, súd spojil na spoločné konanie veci, vedené na súde pod sp.zn. 19Cpr/1/2011 a sp.zn. 27Cpr/1/2011, ktoré budú po právoplatnosti uznesenia vedené pod sp.zn. 27Cpr/1/2011.

V návrhoch navrhovateľ uviedol, že na základe pracovnej zmluvy č. XX/XXXX zo dňa 25.02.2005 v znení zmien zo dňa 31.12.2008 a 14.07.2009 pracoval u odporcu v pracovnom pomere, uzavretom na dobu určitú, naposledy vo funkcii vysokoškolského učiteľa - mimoriadneho profesora v odbore mechatronika na Fakulte mechatroniky Trenčianskej univerzity Alexandra Dubčeka v Trenčíne (ďalej len "FM") na ustanovený týždenný pracovný čas 37,5 hodín. Zároveň na základe pracovnej zmluvy č. XX/XXXX zo dňa 02.03.2010 a jej zmeny zo dňa 08.06.2010 pracoval u odporcu v pracovnom pomere, uzavretom na dobu určitú, najskôr vo funkcii osoby, poverenej výkonom funkcie dekana FM do zvolenia nového dekana, potom vo funkcii dekana na kratší pracovný čas v rozsahu 20,25 hodín týždenne. Do funkcie dekana bol menovaný rektorom Trenčianskej univerzity Alexandra Dubčeka v Trenčíne

(ďalej len " TnUAD") dňa 10.06.2010 po predchádzajúcom zvolení akademickým senátom FM na obdobie štyroch rokov. Dňa 07.09.2011 doručil odporca navrhovateľovi dve obsahovo totožné okamžité skončenia oboch pracovných pomerov podľa § 68 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce, teda z dôvodu závažného porušenia pracovnej disciplíny, ktoré sa od seba odlišujú iba odkazom na číslo príslušnej pracovnej zmluvy. Navrhovateľ oznámil odporcovi dvoma listami zo dňa 08.09.2011, že okamžité skončenia pracovných pomerov považuje za neplatné a vyzval ho, aby mu ďalej prideloval prácu podľa príslušných pracovných zmlúv. Obidve okamžité skončenia pracovného pomeru mal navrhovateľ za neplatné z nasledujúcich dôvodov: pokiaľ ide o okamžité skončenie jeho pracovného pomeru vo funkcii vysokoškolského učiteľa, tvrdeného závažného porušenia pracovnej disciplíny sa nedopustil, pretože všetky pracovné cesty, uvedené v okamžitom skončení pracovného pomeru v bodoch 1 až 12, vykonal v rámci plnenia úloh dekana, teda v inom pracovnom pomere. Pokiaľ ide o okamžité skončenie pracovného pomeru dekana, mal za to, že dekan fakulty je podľa § 24 písm. b/ z.č. 131/2002 Z.z. o vysokých školách samosprávnym orgánom fakulty. Predpokladom pre výkon funkcie dekana je jeho vymenovanie do funkcie rektorom po predchádzajúcom zvolení akademickým senátom fakulty. Pred uplynutím funkčného 4-ročného obdobia dekana môže byť zo svojej funkcie odvolaný rektorom po predchádzajúcom schválení návrhu na odvolanie akademickým senátom fakulty. Návrh na odvolanie z funkcie môže podať akademický senát fakulty alebo rektor, ale rektor len z dôvodov uvedených v § 28 ods. 3 písm. a/ až c/ zákona o vysokých školách. S dekanom tak môže byť skončený pracovný pomer len dohodou alebo výpoveďou podľa § 63 ods. 1 písm. d bod 1 Zákonníka práce, teda z dôvodu že odvolaním prestal spĺňať predpoklady ustanovené právnymi predpismi na výkon dohodnutej práce. Pracovný pomer dekana je následkom jeho zvolenia do funkcie a nie je predpokladom výkonu funkcie a je preto logické, že jeho pracovnoprávny vzťah rovnako zaniká následne až vtedy, keď osoba prestane vykonávať funkciu dekana fakulty. Z funkcie dekana nebol odvolaný zákonom predpokladaným spôsobom, a preto s ním odporca nemohol skončiť pracovný pomer, a už vôbec nie okamžitým skončením pracovného pomeru podľa § 68 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce. Uvedené potvrdila aj odborová organizácia pôsobiaca u odporcu na zasadnutí dňa 26.08.2011. Odhladnuc od uvedeného, použitie služobného motorového vozidla na služobné cesty, uvedené v oboch okamžitých skončeniach pracovných pomerov v bodoch 1 až 12, bolo oprávnené a v súlade s postupmi všeobecne akceptovanými odporcom. Uviedol, že dňa 02.05.2011 vykonal pracovnú cestu do Nového Mesta nad Váhom na pracovné rokovanie s podpredsedom Správnej rady TNUAD R.. H. o otázkach týkajúcich sa akreditácie FM a do Trnavy, na rokovanie ohľadne zabezpečenia školiteľa a pokračovania doktorandského štúdia pre študenta FM, R. E.. Dňa 03.05.2011 uskutočnil služobnú cestu do Bratislavy za účelom účasti na seminári "Test and Measurement Summit 2011"; dňa 04.05.2011 pracovnú cestu do Púchova na Fakultu priemyselných technológií TnUAD za účelom účasti na Kolégiu rektora, ktorého bol členom ako dekan FM; dňa 05.05.2011 pracovnú cestu v Trenčíne do firmy Bost na pracovné rokovanie s jej generálnym riaditeľom. V dňoch 09.05.2011 až 11.05.2011 uskutočnil pracovnú cestu do Brna na konferenciu ICMT 2011 ako člen medzinárodného vedeckého výboru, kde mal prednášku v sekcii Radar and ELINT/ESM Systems. Dňa 12.05.2011 uskutočnil pracovnú cestu do Zlína na pozvanie dekana Fakulty aplikovanej informatiky Univerzity Tomáša Baťu pri príležitosti 5. výročia založenia fakulty a 25. výročia založenia ústavu automatizácie a riadiacej techniky. Dňa 16.05.2011 vykonal pracovnú cestu do Nového Mesta nad Váhom na rokovanie s podpredsedom Správnej rady TnUAD R.. H. o aktuálnych otázkach týkajúcich sa FM. V dňoch 26.05.2011 až 27.05.2011 vykonal pracovnú cestu do Nitra za účelom konzultácie možného pokračovania štúdia študentov FM študijného programu Manažérstvo kvality produkcie na Technickej fakulte Slovenskej poľnohospodárskej univerzity v Nitre, ak sa nepodarí predĺžiť akreditáciu tohto študijného programu na FM. Dňa 01.06.2011 uskutočnil pracovnú cestu do Trenčianskych Teplíc na zabezpečenie medzinárodnej konferencie Mechatronika 2011; dňa 02.06.2011 cestu do Novej Dubnice na pracovné rokovanie s riaditeľom spoločnosti RMC R.. L., zmluvným partnerom TnUAD a do Trenčianskych Teplíc na zabezpečenie medzinárodnej konferencie Mechatronika 2011; dňa 01.07.2011 cestu do Nového Mesta nad Váhom - Zelená voda na pracovné rokovanie, zvolané predsedom Správnej rady TnUAD W.. M. a podpredsedom správnej rady R.. H., ktorého sa zúčastnili aj dekan fakulty špeciálnej techniky, prorektor pre investície TnUAD a predseda akademického senátu univerzity. Dňa 15.07.2011 uskutočnil ďalšiu pracovnú cestu s predsedom akademického senátu univerzity do Nového Mesta nad Váhom - Zelená voda na pracovné rokovanie o situácii na FM, ktoré zvolal predseda Správnej rady TnUAD W.. M., ktorého sa zúčastnili aj dekan fakulty špeciálnej techniky, dekan fakulty zdravotníctva, prorektor pre informatizáciu univerzity a predseda akademického senátu univerzity. Z uvedeného vyplýva, že všetky predmetné cesty, boli pracovnými cestami, počas ktorých plnil úlohy dekana FM a na ich absolvovanie mal právo použiť služobné motorové vozidlo zn. O. V. vo vlastníctve odporcu, ktoré mu bolo zverené na základe písomnej dohody o zverení služobného motorového vozidla

na používanie pri pracovných cestách zo dňa 05.05.2010. Tvrdenie odporcu, že nebol vyslaný na vyššie uvedené pracovné cesty, dôkazom čoho je podľa neho absencia písomných cestovných príkazov, že žiadna z týchto ciest nie je zaznamenaná v evidencii dochádzky, neobstojí. Bolo totiž dlhodobou zvyklosťou, že cestovné príkazy rektor podpisoval navrhovateľovi len pokiaľ išlo o zahraničné pracovné cesty. Zapisovanie pracovných ciest do knihy dochádzky nikdy odporca od navrhovateľa nevyžadoval. Podľa ústneho pokynu rektora, danom na kolégiu rektora, mal dekan povinnosť len telefonicky nahlásiť na sekretariát rektora služobnú cestu. Sekretariát potom nahlásenú pracovnú cestu evidoval a oboznámil s ňou rektora. Žiadanky na prepravu služobným motorovým vozidlom vystavoval navrhovateľ na každú pracovnú cestu, pričom kvestor univerzity svojim podpisom len deklaroval, že fakulta má na použitie vozidla vlastné finančné prostriedky. Podľa jeho názoru kvestor nebol oprávnený schvaľovať, či vozidlo môže alebo nemôže byť použité na pracovnú cestu. Do mája 2011 nemal s ich podpisovaním žiaden problém, bez ohľadu na to, či žiadanku predložil vopred alebo až po uskutočnení pracovnej cesty. Dôvod, pre ktorý mu od mája 2011 neboli žiadanky podpisované, mu nik nevysvetlil, rovnako ako dôvod, pre ktorý mal odovzdať zverené motorové vozidlo, hoci odporca neodstúpil od uzavretej dohody o jeho zverení. Navrhovateľ považoval postup odporcu za prejav bossingu, šikany a nerovnakého zaobchádzania, pretože rovnaké postupy pri pracovných cestách dekana, aj pri evidovaní a používaní motorových vozidiel, toleruje odporca iným dekanom. Mal za to, že odporca textom obidvoch okamžitých skončení pracovných pomerov deklaroval porušovanie jeho základných povinností podľa § 47 ods. 3 písm. a/ Zákonníka práce, pretože nevytváraním pracovných podmienok je aj neposkytnutie služobného motorového vozidla na pracovnú cestu vykonávanú v súlade s plnením pracovných úloh. Čo sa týka výziev X.. X. G., H..- prorektora pre investície, stratégiu a rozvoj odporcu, povereného výkonom funkcie kvestora univerzity zo dňa 16.05.2011, 14.07.2011 a 15.07.2011, ktorými bol vyzvaný k dodržiavaniu postupu pri používaní motorového vozidla v súlade s interným predpisom univerzity - smernicou 1/2002, sú podľa neho právne irelevantné, pretože odosielateľ nie je priamym nadriadeným navrhovateľa, a preto nemal právo vykonávať voči nemu žiadne pracovnoprávne úkony. Navyše so smernicou č. 01/2002 nebol navrhovateľ preukázateľne oboznámený. Taktiež namietal uplynutie dvojmesačnej prekluzívnej lehoty. Pred doručením okamžitých skončení pracovného pomeru odporca navrhovateľa s dôvodmi, pre ktoré chce okamžite skončiť pracovný pomer neoboznámil a neumožnil mu vyjadriť sa k nim. Okamžité skončenie pracovného pomeru uplatnil odporca v rozpore s dobrými mravmi, pretože zneužil právo na škodu navrhovateľa, čo je vyvrcholením dlhotrvajúcej diskriminácie, uplatňovanej odporcom voči navrhovateľovi za to, že navrhovateľ ako dekan FM otvorene prejavoval nespokojnosť so spôsobom, akým rektor univerzity, obmedzoval samosprávnú pôsobnosť fakulty. Dôvody okamžitých skončení pracovného pomeru sú vykonštruované, s cieľom ukončiť čo najrýchlejšie pracovný pomer a čo najviac ho morálne a finančne poškodiť. Okamžitými skončeniami pracovných pomerov mu odporca spôsobil nielen spoločenskú a morálnu ujmu, ale aj finančnú ujmu. Záverom zdôraznil, že samotné používanie motorového vozidla za vyššie popísaných okolností nemožno označiť za závažné porušenie pracovnej disciplíny, a teda nemôže byť dôvodom opodstatňujúcich okamžité skončenie pracovného pomeru. Okamžité skončenie pracovného pomeru navrhovateľa vo funkcii dekana aj vysokoškolského učiteľa je v rozpore so zákonom, je neurčité, a v neposlednom rade je prejavom šikanóznemu výkonu práva, ktorému nemožno poskytnúť právnu ochranu.

Súd vykonal dokazovanie na pojednávaní oboznámením sa s poverením navrhovateľa výkonom funkcie dekana FM zo dňa 01.03.2010, menovaním navrhovateľa do funkcie dekana FM zo dňa 08.06.2010, pracovnou zmluvou č. XX/XXXX, dohodou o zmene pracovnej zmluvy zo dňa 08.06.2010, pracovnou zmluvou č. XX/XXXX, dohodou o zmene pracovných podmienok zo dňa 31.03.2010, dohodou o zmene pracovnej zmluvy zo dňa 31.12.2008, dohodou o zmene pracovných podmienok zo dňa 14.07.2009, okamžitým skončením pracovného pomeru navrhovateľa, založeného pracovnou zmluvou č. XX/XXXX zo dňa 05.09.2011, okamžitým skončením pracovného pomeru navrhovateľa, založeného pracovnou zmluvou č. XX/XXXX zo dňa 05.09.2011, výzvami na pridelovanie práce podľa pracovnej zmluvy vo funkcii dekana zo dňa 08.09.2011 a pracovnej zmluvy vo funkcii vysokoškolského učiteľa zo dňa 08.09.2011, program rokovania, zápisnicou a uznesením z rokovania výboru ZO odborového zväzu zo dňa 26.08.2011, dohodou o zverení služobných motorových vozidiel zo dňa 22.10.2009, dohodou o zverení služobných motorových vozidiel zo dňa 05.10.2010, dokladmi ohľadne objednávky a kúpy motorového vozidla VW V., oznámením o zavedení mimoriadnych opatrení - krízového manažmentu zo dňa 15.12.2010 a odpoveďou navrhovateľa, zápisnicou z mimoriadneho zasadnutia AS FM zo dňa 10.02.2011 vrátane príloh, písomným vyjadrením k návrhu zo dňa 06.02.2012, čestnými vyhláseniami R.. H., R.. K., doc. L. K., písomným vyjadrením k návrhu zo dňa 03.05.2013, smernicou TnUAD č. 01/2002, prípsmi doc. R.. G. adresovanými navrhovateľovi zo dňa 16.05.2011 a 14.07.2011 a

odpoveďou navrhovateľa zo dňa 14.07.2011, dokladmi o menovaní a poverení doc. R. G., štatútom TnUAD, štatútom FM, organizačným poriadkom FM, štatútom správnej rady TnUAD, rozhodnutím ministra školstva č. 2010-12758-07 zo dňa 06.08.2010, príkazom rektora č. 7/2010, protokolom o výsledku kontroly vrátane dodatku, písomným vyjadrením k návrhu zo dňa 19.07.2013, písomným vyjadrením k návrhu zo dňa 24.10.2013, podstatným obsahom spisov OR PZ Trenčín ČVS: ORP-1418/TN-TN-2011 a ČVS: 1177/TN-TN/2011, výsluchom účastníkov, výsluchom svedkov R. W. K., prof. R. V. O., B., W. O. B., doc. R. X. G., H., ostatným spisovým materiálom a zistil nasledovné:

Navrhovateľ ako zamestnanec a odporca ako zamestnávateľ dňa 25.02.2005 uzatvorili pracovnú zmluvu č. XX/XXXX so začiatkom pracovného pomeru 01.03.2005 na dobu určitú do 09.07.2005 s pracovným časom zamestnanca 37,125 hodín týždenne (0,99 úväzok). V zmluve si strany podrobne dohodli druh práce ako činnosti, ktoré vykonáva učiteľ vysokej školy na funkčnom mieste docent. Miestom výkonu práce bol Trenčín, TnUAD so skúšobnou dobou 3 mesiace. Dohodou o zmene pracovných podmienok zo dňa 30.03.2005 sa strany s účinnosťou od 01.04.2005 dohodli tak, že pracovný čas zamestnanca je 37,5 hodín týždenne (plný úväzok) a pracovný pomer uzatvorený na dobu určitú do 09.07.2005 sa zmenil na dobu určitú do 31.03.2010. Dohodou o zmene pracovnej zmluvy zo dňa 31.12.2008 si zmluvné strany dohodli zmenu predmetnej pracovnej zmluvy v znení dohody o jej zmene zo dňa 30.03.2005 v bode 2 - druh práce, kde popísali činnosti, ktoré vykonáva vysokoškolský učiteľ vo funkcii docent v odbore Mechatronika. Dohodou o zmene pracovných podmienok zo dňa 14.07.2009 si zmluvné strany dohodli, že pracovný pomer, uzavretý na dobu určitú do 31.03.2010 sa zmenil na pracovný pomer uzatvorený na dobu určitú do 05.07.2014. Taktiež sa dohodli na zmene pracovnej zmluvy v bode 2 - druh práce, kde popísali činnosti, ktoré vykonáva učiteľ vysokej školy na pracovnom mieste profesor v odbore Mechatronika.

Dohodou o zverení služobných motorových vozidiel na používanie pri pracovných cestách v súvislosti s výkonom povolania zo dňa 22.10.2009 boli navrhovateľovi ako zamestnancovi odporcom ako zamestnávateľom zverené služobné motorové vozidlá vo vlastníctve odporcu (bez špecifikácie konkrétneho vozidla) a boli mu pridelené k používaniu pri pracovných cestách v súvislosti s výkonom funkcie zamestnanca.

Navrhovateľ bol následne listom prof. R. R. N., povereného výkonom funkcie rektora TnUAD, zo dňa 01.03.2010 poverený výkonom funkcie dekana FM TnUAD do vymenovania nového dekana rektorom.

Navrhovateľ ako zamestnanec a odporca ako zamestnávateľ dňa 02.03.2010 uzatvorili pracovnú zmluvu č. XX/XXXX, so začiatkom pracovného pomeru dňom 02.03.2010 na dobu určitú na obdobie výkonu funkcie dekana fakulty, najdlhšie do vymenovania nového dekana po voľbe v AS. Pracovný čas zamestnanca bol 20,25 hodín týždenne, dohodnutým druhom práce dekan FM a miestom výkonu práce Trenčín, TnUAD. Zmluvné strany si nedohodli skúšobnú dobu. V zmluve sa v bode 10 uvádza, že práva a povinnosti strán vyplývajúce z tohto pracovnoprávneho vzťahu upravuje z.č. 311/2001 Z.z. Zákonník práce, z.č. 552/2003 Z.z. o výkone práce vo verejnom záujme, z.č. 131/2002 Z.z. o vysokých školách a vnútorné predpisy univerzity. Zamestnanec svojim podpisom potvrdil, že bol oboznámený s právnymi predpismi a ostatnými predpismi vzťahujúcimi sa na prácu ním vykonávanú.

Navrhovateľ bol listom rektora TnUAD prof. R. R. N., X. zo dňa 08.06.2010 menovaný do funkcie dekana FM na základe návrhu Akademického senátu FM zo dňa 19.05.2010, a to dňom 10.06.2010. Jeho funkčné obdobie bolo štvorročné a začalo plynúť dňom menovania do funkcie s tým, že jeho pracovnoprávny vzťah bude upravený dohodou o zmene pracovnej zmluvy. Dohodou o zmene pracovnej zmluvy zo dňa 08.06.2010 bola zmenená pracovná zmluva č. XX/XXXX zo dňa 02.03.2010 v bode 1 tak, že na základe zvolenia v AS FM dňa 12.05.2010 a následného vymenovania sa pracovný pomer uzatvára na dobu určitú, počas výkonu funkcie dekana FM, najdlhšie do 09.06.2014. Zmluvné strany zároveň zmenili bod 2 zmluvy s tým, že dohodnutým druhom práce je výkon funkcie dekana FM.

Dňa 05.10.2010 strany uzatvorili ďalšiu dohodu o zverení služobných motorových vozidiel na používanie pri pracovných cestách v súvislosti s výkonom povolania, ktorou bolo navrhovateľovi ako zamestnancovi odporcom ako zamestnávateľom zverené konkrétne motorové vozidlo VW V., EČ G vo vlastníctve odporcu a bolo mu pridelené k používaniu pri pracovných cestách v súvislosti s výkonom funkcie zamestnanca. Podľa čl. I bod 2 dohody má zamestnanec predpísané oprávnenie pre vedenie

motorového vozidla a preberal ho na používanie pri pracovných cestách, vykonávaných v súvislosti s výkonom povolania. Podľa čl.III dohody je zamestnanec povinný viesť záznamy o výkonoch služobného motorového vozidla podľa platnej smernice č. 01/2002 (bod 1), nepoužívať služobné motorové vozidlo na súkromné účely, ak toto používanie nebolo schválené vo výnimočných prípadoch podľa platnej smernice č. 01/2002 (bod 2), zúčastňovať sa pravidelného preškolenia podľa § 132a Zákonníka práce, z.č. 330/1996 Z.z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci, vyhlášky č. 208/1991 Zb. o bezpečnosti práce a technických zariadení pri prevádzke vozidiel a spĺňať podmienky vyhlášky č. 164/1997 Z.z. o zdravotnej spôsobilosti na vedenie motorového vozidla. Dohoda bola uzatvorená na dobu neurčitú, s tým že vypovedať ju môžu obe zmluvné strany písomnou výpoveďou s výpovednou lehotou 1 mesiac (čl. V bod 1 dohody). Zamestnávateľ môže od dohody odstúpiť, ak zaniknú predpoklady, za ktorých boli služobné motorové vozidlá zamestnancovi zverené, najmä ak dôjde k odňatiu oprávnenia zamestnanca viesť motorové vozidlo (čl. V bod 2 dohody). zamestnávateľ môže od dohody odstúpiť aj vtedy, ak zamestnanec porušil svoje povinnosti, uvedené v tejto dohode. Predmetnú dohodu za odporcu podpísal rektor R. N.. Vozidlo, špecifikované v dohode, navrhovateľ fyzicky prevzal dňa 05.10.2010.

Podľa čl. I ods. 1 smernice č. 01/2002 o používaní cestných motorových vozidiel zamestnancami Trenčianskej univerzity v Trenčíne (ďalej len "smernica"), na ktorú sa odvoláva dohoda, sú vozidlá vyčlenené ich používateľom: a/ rektorovi na plnenie pracovných úloh, b/ prorektorom, vedúcemu senátu a kvestorovi na plnenie úloh, c/ dekanom a prodekanov fakúlt na zabezpečenie pracovných úloh univerzity a fakúlt referentské vozidlá, d/ na samostatnom TPO sú referentsky riadené vozidlá na zabezpečenie prevádzky univerzity, e/ ostatné vozidlá ako dispozičné pre univerzitu. O používaní vozidiel uvedených v ods. 1 písm. a/ rozhoduje rektor, v ods. 1 písm. b/ kvestor, v ods. 1 písm. c/ dekan, v ods. 1 písm. d/ a e/ vedúci samostatného TPO podľa požiadaviek prorektorov, kvestora, dekanov, vedúceho senátu TnU a vedúcich samostatných oddelení. (čl. I ods. 2) . Podľa čl. II ods. 1 smernice vozidlá okrem vozidla vyčleneného rektorovi používajú zamestnanci zásadne len na zabezpečenie pracovných úloh, kde nepatrí zabezpečenie vyučovacieho procesu - prednášky, cvičenia, skúšky a podobne. Podľa čl. II ods. 2 smernice môžu vozidlá používať len zamestnanci, s ktorými organizácia uzavrela dohodu o zverení služobného motorového vozidla podľa vzoru v prílohe číslo 1 smernice. Podľa čl. II ods. 3 smernice vozidlá môžu používať len zamestnanci, ktorí sa zúčastnili školenia vodičov podľa § 132a Zákonníka práce, z.č. 330/1996 Z.z., vyhlášky č. 208/1991 Zb. a spĺňajú podmienky vyhlášky č. 164/1997. Podľa čl. II ods. 6 veta prvá smernice vozidlo nie je dovolené používať na súkromné účely. Pracovné cesty mimo mesta Trenčín je nutné plánovať najmenej dva dni vopred, pracovníci uplatňujú požiadavku na vozidlo naplánovanej pracovnej cesty na tlačive Žiadanka na prepravu podľa vzoru v prílohe 3 smernice, pričom pracovnú cestu na žiadanke schváli /nariadi príslušný nadriadený zamestnanec. Žiadanka sa musí odovzdať zamestnancovi samostatného TPO povereného riadením autoprevádzky najneskôr dva dni pred uskutočnením pracovnej cesty. Každá pracovná cesta vozidlom sa môže uskutočniť len na základe vyplnenej a schválenej žiadanky (čl. III ods. 1- 3, ods. 7 smernice). Smernica ďalej upravuje presné náležitosti žiadaniek. Podľa čl. V ods. 2 smernice môže vodič vozidla podľa čl.I ods. v 1 písm. a/ až e/ nastúpiť cestu len na základe príkazu na jazdu, ktorý je súčasťou žiadanky. Podľa čl. IX ods. 1 smernice môže univerzita v záujme zabezpečenia pracovných úloh zveriť zamestnancovi referentsky vedené vozidlo, o čom sa spíše dohoda podľa vzoru v prílohe 7 smernice, ktorej náležitosti upravuje čl. IX ods. 2 smernice. Oboznámenie sa so smernicou navrhovateľ potvrdil podpisom dohody o zverení vozidla zo dňa 05.10.2010. Pokiaľ navrhovateľ v konaní namietal, že s ňou nebol riadne oboznámený odporcom ako zamestnávateľom, súd mal jeho tvrdenie za účelové, nakoľko v liste adresovanom doc. R. X. G. zo dňa 10.05.2011, sa navrhovateľ na ustanovenia tejto smernice sám odvolával.

Rozhodnutím ministra školstva, vedy, výskumu a športu SR zo dňa 06.08.2010 č.s. 2010-12758/07 boli FM odňaté práva udeľovať akademický titul doktor absolventom dennej formy štúdia trojročného doktorandského študijného programu mechatronika a externej formy štúdia päťročného doktorandského študijného programu mechatronika pre nesplnenie stanovených kritérií. Zároveň rozhodnutím ministra školstva, vedy, výskumu a športu SR zo dňa 06.08.2010 č.s. 2010-12758-07 bola zamietnutá žiadosť o priznanie práva FM udeľovať akademický titul inžinier absolventom dennej formy externej formy štúdia dvojročného inžinierskeho študijného programu inteligentné elektromechanické systémy.

Podľa oznámenia rektora TnUAD zo dňa 15.12.2010, adresovaného navrhovateľovi, označenému ako dekan FM, boli po prerokovaní v kolégiu rektora s účinnosťou od 16.12.2010 zavedené na FM

mimoriadne opatrenia - krízový manažment. Rektor navrhovateľovi oznámil, že zavedením krízového manažmentu preberá jeho rozhodovacie právomoci v ekonomickej, organizačnej a personálnej oblasti.

Dňa 07.09.2011 boli navrhovateľovi doručené dve samostatné písomné okamžité skončenia pracovných pomerov podľa § 68 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce zo dňa 05.09.2011, z ktorých jedno sa týkalo pracovného pomeru navrhovateľa, založeného pracovnou zmluvou č. XX/XXXX v znení zmien a druhé pracovného pomeru navrhovateľa, založeného pracovnou zmluvou č. XX/XXXX zo dňa 02.03.2010 v znení zmeny. Obidve okamžité skončenia pracovných pomerov majú totožný obsah, okrem odkazu na príslušnú pracovnú zmluvu na strane dva, predposledný odsek oboch písomných právnych úkonov. Obe sú podpísané prof. R. N., X., rektorom TnUAD. Podľa oboch okamžitých skončení pracovného pomeru bol s navrhovateľom okamžite skončený pracovný pomer pre závažné porušenie pracovnej disciplíny, pričom odporca - zamestnávateľ svoje rozhodnutie odôvodnil nasledovne: 1. Dňa 02.05.2011 ste uskutočnili jazdu služobným vozidlom z objektu TU Alexandra Dubčeka, fakulty Mechatroniky, zo Záblatia, smerom do Trnavy a späť, pričom ste nerešpektovali povinnosti uložené čl. III bod 1, 3, 7 Smernice č. 01/2002 o používaní cestných motorových vozidiel zamestnancami Trenčianskej univerzity v Trenčíne. 2. Dňa 03.05.2011 ste uskutočnili jazdu služobným vozidlom z objektu TU Alexandra Dubčeka, fakulty Mechatroniky, zo Záblatia do Bratislavy a späť, pričom ste nerešpektovali povinnosti uložené čl. III bod 1, 3, 7 Smernice č. 01/2002 o používaní cestných motorových vozidiel zamestnancami Trenčianskej univerzity v Trenčíne. 3. Dňa 04.05.2011 ste uskutočnili jazdu služobným vozidlom z objektu TU Alexandra Dubčeka, fakulty Mechatroniky, zo Záblatia do Púchova a späť, pričom ste nerešpektovali povinnosti uložené čl. III bod 1, 3, 7 Smernice č. 01/2002 o používaní cestných motorových vozidiel zamestnancami Trenčianskej univerzity v Trenčíne. 4. Dňa 05.05.2011 ste uskutočnili jazdu služobným vozidlom z objektu TU Alexandra Dubčeka, fakulty Mechatroniky, zo Záblatia do Trenčína a späť, pričom ste nerešpektovali povinnosti uložené čl. III bod 1, 3, 7 Smernice č. 01/2002 o používaní cestných motorových vozidiel zamestnancami Trenčianskej univerzity v Trenčíne. 5. V dňoch 09.05.2011 až 11.05.2011 ste uskutočnili jazdu služobným vozidlom z objektu TU Alexandra Dubčeka, fakulty Mechatroniky, zo Záblatia do Brna a späť, pričom ste nerešpektovali povinnosti uložené čl. III bod 1, 3, 7 Smernice č. 01/2002 o používaní cestných motorových vozidiel zamestnancami Trenčianskej univerzity v Trenčíne. 6. Dňa 12.05.2011 ste uskutočnili jazdu služobným vozidlom z objektu TU Alexandra Dubčeka, fakulty Mechatroniky, zo Záblatia do Zlína a späť, pričom ste nerešpektovali povinnosti uložené čl. III bod 1, 3, 7 Smernice č. 01/2002 o používaní cestných motorových vozidiel zamestnancami Trenčianskej univerzity v Trenčíne. 7. Dňa 16.05.2011 ste uskutočnili jazdu služobným vozidlom z objektu TU Alexandra Dubčeka, fakulty Mechatroniky, zo Záblatia do Nového Mesta nad Váhom a späť, pričom ste nerešpektovali povinnosti uložené čl. III bod 1, 3, 7 Smernice č. 01/2002 o používaní cestných motorových vozidiel zamestnancami Trenčianskej univerzity v Trenčíne. 8. V dňoch 26.05.2011 až 27.05.2011 uskutočnil jazdu služobným vozidlom z objektu TU Alexandra Dubčeka, fakulty Mechatroniky, zo Záblatia do Nitra a späť, pričom ste nerešpektovali povinnosti uložené čl. III bod 1, 3, 7 Smernice č. 01/2002 o používaní cestných motorových vozidiel zamestnancami Trenčianskej univerzity v Trenčíne. - Vo vyššie uvedených bodoch 1-8 porušenie interného predpisu spočívalo konkrétne v tom, že ste si na žiadanke dali schváliť pracovnú cestu nadriadeným zamestnancom až po jej uskutočnení príp. bola pracovná cesta uskutočnená napriek tomu, že táto nebola schválená. 9. Dňa 01.06.2011 ste uskutočnili jazdu služobným vozidlom z objektu TU Alexandra Dubčeka, fakulty Mechatroniky, zo Záblatia do Trenčianských Teplíc a späť, pričom ste nerešpektovali povinnosti uložené čl. III bod 1, 3, 7 Smernice č. 01/2002 o používaní cestných motorových vozidiel zamestnancami Trenčianskej univerzity v Trenčíne. 10. Dňa 02.06.2011 ste uskutočnili jazdu služobným vozidlom z objektu TU Alexandra Dubčeka, fakulty Mechatroniky, zo Záblatia do Novej Dubnice, Trenčianských Teplíc a späť, pričom ste nerešpektovali povinnosti uložené čl. III bod 1, 3, 7 Smernice č. 01/2002 o používaní cestných motorových vozidiel zamestnancami Trenčianskej univerzity v Trenčíne. 11. Dňa 01.07.2011 ste uskutočnili jazdu služobným vozidlom z objektu TU Alexandra Dubčeka, fakulty Mechatroniky, zo Záblatia do Nového Mesta nad Váhom - Zelená voda a späť, pričom ste nerešpektovali povinnosti uložené čl. III bod 1, 3, 7 Smernice č. 01/2002 o používaní cestných motorových vozidiel zamestnancami Trenčianskej univerzity v Trenčíne. - Vo vyššie uvedených bodoch 9-11 porušenie interného predpisu spočívalo konkrétne vo tom, že ste si na žiadanke nedali schváliť pracovnú cestu nadriadeným zamestnancom vôbec. 12. Dňa 15.07.2011 ste uskutočnili jazdu služobným vozidlom z objektu TU Alexandra Dubčeka, fakulty Mechatroniky, zo Záblatia do Nového Mesta nad Váhom a späť na súkromné účely, pričom ste nerešpektovali povinnosti uložené čl. III bod 1, 3, 7 a čl. II bod 6 Smernice č. 01/2002 o používaní cestných motorových vozidiel zamestnancami Trenčianskej univerzity v Trenčíne ani oznámenie doc. G. povereného výkonom funkcie kvestora zo dňa 14.07.2011, že Vám motorové vozidlo nebude poskytnuté z dôvodu, že rokovanie

Správnej rady sa nekoná, teda, že požiadavka účelnosti Vašej cesty nie je splnená. - V bode 12 vymedzenom prípade porušenie interného predpisu spočívalo v tom, že ste preukázateľne použili služobné vozidlo na súkromné účely nakoľko pracovný účel cesty nebol splnený t. j. Správna rada sa nekonala, na čo ste boli aj upozorený. Dňa 16.08.2011 zasadla škodová komisia TnUAD, ktorá v zmysle zápisnice z jej konania v bode 4 prerokovala náhradu škody spôsobenej TnUAD Vašou osobou neoprávneným používaním služobného motorového vozidla vo vlastníctve TnUAD vo vyššie uvedených dvanástich bodoch. V zmysle záverov škodovej komisie vyplýva, že ste používali osobné motorové vozidlo TnUAD aj na súkromné účely, čo je v rozpore s čl. II bod 6 Smernice č. 01/2002 o používaní cestných motorových vozidiel zamestnancami Trenčianskej univerzity v Trenčíne, nakoľko uvedené jazdy neboli schválené Vaším nadriadeným, neboli ste vyslaný na pracovnú cestu, dôkazom čoho je absencia písomných cestovných príkazov a žiadna z týchto ciest nie je zaznamenaná ani vo Vašej evidencii dochádzky do práce, čo zamestnávateľ vyhodnotil ako neospravedlňujúcu neprítomnosť v práci. Listom zo dňa 16.05.2011 ev.č. 163/KV/2011, zo dňa 14.07.2011 ev.č. 230/KV/2011, zo dňa 15.07.2011 ev.č. 234/KV/2011 ste boli doc. R.. X. G., H., ako osobou poverenou výkonom funkcie kvestora vyzvaný na dodržiavanie postupu stanoveného príslušným interným predpisom - Smernicou č. 01/2002 o používaní cestných motorových vozidiel zamestnancami Trenčianskej univerzity v Trenčíne. Výzvy ste nerešpektovali. V zmysle Pracovného poriadku zamestnanec je povinný zdržať sa konaní, ktoré by mohli viesť k rozporu výkonu prác vo verejnom záujme a osobitnými záujmami, dodržiavať právne predpisy a ostatné predpisy vzťahujúce sa na prácu ním vykonávanú, nekonat' v rozpore s oprávnenými záujmami zamestnávateľa. (čl. 8 Pracovného poriadku)

Navrhovateľ dvoma samostatnými výzvami zo dňa 08.09.2011 vyzval odporcu ako zamestnávateľa na pridelovanie práce podľa oboch vyššie uvedených pracovných zmlúv s odôvodnením, že okamžité skončenie pracovného pomeru považuje za neplatné.

Podľa zápisnice z rokovania výboru základnej organizácie odborového zväzu pracovníkov školstva a vedy pri TnUAD zo dňa 26.08.2011, bod 3 a uznesenia z rokovania, bod 2, výbor nevyslovil súhlas s ukončením pracovného pomeru navrhovateľa ako dekana, pretože to odporuje z.č. 131/2002 Z.z. o vysokých školách, keďže dekan je volený a odvolávaný AS fakulty. Výbor nesúhlasil s okamžitými skončeniami pracovného pomeru.

Upozornením rektora prof. R.. R. N., X. zo dňa 03.11.2010, adresovaným navrhovateľovi, označenému ako dekan FM, bol navrhovateľ upozornený na závažné porušovanie pracovnej disciplíny z jeho strany, ktoré malo spočívať v tom, že nesplnil úlohy vyplývajúce z príkazu rektora č. 7/2010 ohľadne organizačno - personálnej oblasti, v dôsledku čoho mal navrhovateľ spôsobiť stav že na FM sú v pracovnom pomere zamestnanci, ktorí sú pre odporcu nadbytočným, ktorým je naďalej vyplácaný plat z verejných finančných prostriedkov. Navrhovateľ bol upozornený na povinnosť dodržiavať vnútorné predpisy a plniť príkazy nadriadeného zamestnanca v zmysle § 81 ods. 1 písm. a/ Zákonníka práce, § 8 ods. 1 písm. a/ z.č. 552/2003 Z.z. a čl. 16 ods.5 písm. b/ štatútu univerzity a iné.

Mailom od doc. R.. X. G., povereného výkonom funkcie kvestora TnUAD bol navrhovateľ vyzvaný, aby dňa 20.05.2011 vrátil vozidlo zn. VW V. odporcovi, čo však neurobil. Vozidlo bolo následne dňa 15.07.2011 zaistené v rámci trestného konania OR PZ Trenčín ČVS:ORP-1418/TN-TN-2011 a vydané odporcovi. Dohoda o zverení vozidla navrhovateľovi zo dňa 05.10.2010 nebola zo strany odporcu písomne vypovedaná a odporca od nej písomne neodstúpil.

Podľa záznamu inšpektorátu práce Trenčín zo dňa 19.12.2011 neboli ohľadom pracovnoprávných vzťahov zistené žiadne nedostatky.

Zo záznamu z prerokovania náhrady škody, ktoré sa konalo dňa 06.09.2011, súd zistil, že doc. G., poverený výkonom funkcie kvestora TnUAD informoval prítomných, že navrhovateľ bez súhlasu priameho nadriadeného - rektora opakovane neoprávnené používal služobné motorové vozidlo na súkromné účely. Podľa záznamov o prevádzke motorového vozidla za obdobie od 03.05.2011 do 15.07.2011 navrhovateľ použil uvedené služobné motorové vozidlo 15-krát bez vopred podpísanej žiadanky na prepravu schvaľujúcim, rektorom. Žiadanky buď predkladal na schválenie po jazde alebo ich nepredložil vôbec, alebo jazdu uskutočnil aj napriek predchádzajúcemu výslovnému nesúhlasu svojho nadriadeného. Navrhovateľ v týchto dňoch nebol rektorom vyslaný na pracovné cesty, dôkazom čoho je absencia písomných cestovných príkazov, pričom pracovnej cesty nie sú zaznamenané v evidencii

jeho dochádzky do práce. Svojim konaním mal navrhovateľ zneužiť svoje postavenie dekana FM a porušovať základné povinnosti zamestnanca uvedené v § 81 Zákonníka práce, pracovný poriadok univerzity a smernicu č. 01/2002, hoci bol na ich dodržiavanie niekoľkokrát upozornený listami doc. G.. Mailom bol vyzvaný, aby dňa 20.05.2011 odovzdal poverenému vedúcemu vozidlo kľúče a všetku dokumentáciu, ale na výzvy nereagoval. Vozidlo mu bolo odňaté zásahom PZ SR dňa 15.07.2011 počas jeho opakovaného použitia na súkromné účely na jazdu do Nového Mesta nad Váhom. Vrátenie ostatných dokladov od vozidla splnil až dňa 09.08.2011 na opakovanú výzvu. Uvedeným neoprávneným používaním služobného motorového vozidla mal navrhovateľ univerzite spôsobiť škodu vo výške 216,82 €, ktorá predstavuje cenu za PHM a amortizáciu vozidla. S poukazom na to, že navrhovateľ sa na zasadnutí nezúčastnil, bol vyzvaný, aby škodu uhradil v lehote siedmych dní od doručenia zápisnice.

R.. W. K., B.. čestným vyhlásením zo dňa 17.07.2012 vyhlásil, že počas jeho pôsobenia na TnUAD ako kvestora bola s navrhovateľom uzatvorená dňa 05.10.2010 dohoda o zverení služobného motorového vozidla, na základe, ktorej bolo navrhovateľovi zverené služobné motorové vozidlo na plnenie pracovných úloh dekana.

X.. L.. X. K., H.. čestným vyhlásením zo dňa 28.02.2012 vyhlásil, že dňa 15.07.2011 sa zúčastnil pracovného rokovania v stredisku Zelená voda pri Novom Meste nad Váhom ako predseda AS TnUAD na pozvanie predsedu správnej rady. Pracovného rokovania sa okrem neho zúčastnili R.. H., doc. R.. B. Y. , B.., doc. R.. T. Z., B.., doc. R.. V. Z. , H.. a navrhovateľ s tým, že programom rokovania bola aktuálna situácia na univerzite.

R.. W. H., H.. čestným vyhlásením vyhlásil, že dňa 15.07.2011 ako prezident Zväzu strojárskoho priemyslu SR zvolal do Nového Mesta nad Váhom v stredisku Zelená voda zástupcov TnUAD, vrátane navrhovateľa, za účelom prerokovania potreby vzdelávania poslucháčov tejto školy pre potreby regiónu.

Navrhovateľ doc. R.. X. G., H.. listom zo dňa 10.05.2011 uviedol o.i., že o používaní služobného vozidla rozhoduje dekan (smernica č. 01/2002, čl. I bod 1 3 písm. c/ a bod 2), takže mu nemá čo vracať žiadanky nepodpísané s vyjadrením nesúhlasu.

X.. R.. X. G., v tom čase prorektor pre investície, stratégiu a rozvoj univerzity a zároveň poverený výkonom funkcie kvestora TnUAD listom zo dňa 16.05.2011, adresovaným navrhovateľovi, označenému ako dekan FM, navrhovateľa upozornil, že osobné motorové vozidlo VW V. je majetkom univerzity a navrhovateľ je povinný v zmysle smernice č. 01/2002 vopred žiadať súhlas k použitiu tohto motorového vozidla, pričom bez tohto súhlasu je použitie motorového vozidla neoprávneným v zmysle § 216 TZ. V súlade s platnou smernicou odmietol podpísať všetky žiadanky na použitie tohto motorového vozidla so spätnou platnosťou, pričom toto neodsúhlasené použitie bude riešené v zmysle vnútorných predpisov univerzity. Navrhovateľ bol upozornený, že akékoľvek ďalšie použitie motorového vozidla bez vopred predloženej žiadanky bude posudzované ako neoprávnené.

Listom doc. R.. X. G., H.. povereného výkonom funkcie kvestora TnUAD zo dňa 14.07.2011, adresovaného navrhovateľovi, označenému ako dekan FM, bolo navrhovateľovi oznámené, že dňa 14.07.2011 doručil žiadosť o poskytnutie služobného motorového vozidla VW V. TN XXXDI na deň 15.07.2011 od 10,00 hod. na cestu z Trenčína do Nového Mesta nad Váhom a späť pre neho a doc. L.. X. K. , H.., zamestnanca FPT a predsedu Akademického senátu univerzity, na 4 hodiny za účelom rokovania správnej rady. Uvedené vozidlo ani iné motorové vozidlo univerzity mu nebude poskytnuté z dôvodu, že zamestnávateľ ho nevyslal na žiadnu pracovnú cestu, rokovanie správnej rady nebolo zvolané a nekoná sa, čo potvrdil predseda aj podpredseda správnej rady. Navrhovateľ bol upozornený, že jeho konanie považuje za pokus o podvod použiť služobné vozidlo na súkromné účely, čoho budú vyvolané dôsledky.

Z vyšetrovacieho spisu OR PZ Trenčín , Odbor poriadkovej polície, OO PZ Trenčín ČVS:ORP-1177/ TN-TN-2011 bolo zistené, že dňa 24.05.2011 doc. R.. X. G., H.. ako prorektor odporcu podal trestné oznámenie na neznámeho páchatel'a, ktorý neoprávnenne používal osobné motorové vozidlo VW V. TN XXXDI. V spise sa nachádzajú žiadanky na prepravu vypísané navrhovateľom, týkajúce sa pracovných ciest v dňoch 26.05.2011- 27.05.2011, 02.05.2011, 03.05.2011, 04.05.2011,, 05.05.2011, 9-11.05.2011, v 12.05.2011,26.05.2011. Poverený príslušník PZ vydal dňa 23.06.2011 uznesenie ktorým vec z podozrenia z prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 ods.

1,2 písm. c/ TZ, ktorého sa mal dopustiť neznámy páchatel' na OMV zn. VW V., čiernej farby, ev.č. TN -XXXDI, O.:D r.v. XXXX, ktorého vlastníkom je TnUAD, ktoré koncom mája 2010 zakúpila za sumu 7489,- € a jeho súčasná hodnota podľa odborného vyjadrenia predstavuje 6 500,- € bez predchádzajúceho odsúhlasenia nadriadeného zamestnanca v zmysle smernice č. 01/2002 uskutočnil dňa 02.05.2011 jazdu z objektu TU A. Dubčeka, fakulty Mechatroniky nachádzajúcej sa v mestskej časti Záblatie, na ul. Pri parku, smerom do Trnavy a späť, dňa 03.05.2011 uskutočnil jazdu z objektu TU A. Dubčeka, fakulty Mechatroniky, zo Záblatia do Bratislavy a späť, dňa 04.05.2011 uskutočnil jazdu z objektu TU A. Dubčeka, fakulty Mechatroniky, zo Záblatia do Púchova a späť, dňa 05.05.2011 uskutočnil jazdu z objektu TU A. Dubčeka, fakulty Mechatroniky, zo Záblatia do Trenčína a späť, dňa 06.05.2011 uskutočnil jazdu z objektu TU A. Dubčeka, fakulty Mechatroniky, zo Záblatia do Nového Mesta nad Váhom a späť, v dňoch 09.05.2011 až 11.05.2011 uskutočnil jazdu z objektu TU A. Dubčeka, fakulty Mechatroniky, zo Záblatia do Brna a späť, dňa 12.05.2011 uskutočnil jazdu z objektu TU A. Dubčeka, fakulty Mechatroniky, zo Záblatia do Zlína a späť, v dňoch 26.05.2011 až 27.05.2011 uskutočnil jazdu z objektu TU A. Dubčeka, fakulty Mechatroniky, zo Záblatia do Nitra a späť, dovedna 8 jász, ktorých účelom bolo plnenie služobných povinností dekana fakulty Mechatroniky Trenčianskej univerzity Alexandra Dubčeka, k čomu predložil na podpis 8 žiadaniek na prepravu, po uskutočnení uvedených jász, čím mal neoprávnené použiť cudzie motorové vozidlo, ktoré mu bolo zverené, vo vzťahu k vozidlu väčšej hodnoty. Proti predmetnému uzneseniu podal odporca sťažnosť, o ktorej príslušný prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín uznesením sp.zn. 1Pn 500/11 zo dňa 22.07.2011 rozhodol, že nie je dôvodná. V uznesení uviedol, že z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že predmetné osobné motorové vozidlo bol v súvislosti so služobnými povinnosťami oprávnený používať dekan FM-navrhovateľ. Skutočnosť, že niektoré žiadanky o služobnú cestu neboli podpísané kvestorom, alebo boli predložené na podpis až po realizácii služobnej cesty, nemá za následok naplnenie podstatných znakov skutkovej podstaty prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 ods. 1,2 písm. c/ TZ a neodôvodňuje vyvodzovať trestnú zodpovednosť voči konkrétnej osobe. Nakoľko konaním navrhovateľa mohli byť naplnené znaky disciplinárneho deliktu, bolo potrebné vec odovzdať inému orgánu na disciplinárne konanie.

Z vyšetrovacieho spisu OR PZ Trenčín, Odbor poriadkovej polície, OO PZ Trenčín ČVS:ORP-1418/TN-TN-2011 bolo zistené, že dňa 15.07.2011 odporca podal trestné oznámenie, v ktorom uviedol, že dňa 15.07.2011 cca o 10, v 00 hod došlo k neoprávnenému užívaniu motorového vozidla VW V. X.XTDI, ev.č. G. -XXXX., ktoré je majetkom univerzity navrhovateľom. V spise sa nachádza potvrdenie o zaistení vecí, podľa ktorého bolo dňa 15.07.2011 o 15,00 hod v Novom Meste nad Váhom, Zelená voda zaistené osobe - navrhovateľovi motorové vozidlo VW V. X.XTDI, ev.č. G. -XXXX. na vykonanie úkonov. Poverený príslušník PZ vydal dňa 04.08.2011 uznesenie, ktorým vec z podozrenia z prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 ods. 1,2 písm. c/ TZ, ktorého sa mal dopustiť neznámy páchatel' na OMV zn. VW V., ev.č. TN -XXXDI, VIN:D r.v. XXXX, ktoré mu bolo zverené a ktorého vlastníkom je TnUAD, ktoré koncom mája 2010 zakúpila za sumu 7489,- € a jeho súčasná hodnota podľa odborného vyjadrenia predstavuje 6 500,- € bez predchádzajúceho odsúhlasenia nadriadeného zamestnanca v zmysle smernice č. 01/2002 uskutočnil dňa 15.07.2011 jazdu z objektu Trenčianskej univerzity Alexandra Dubčeka, fakulty Mechatroniky nachádzajúcej sa v mestskej časti Záblatie, na ul. Pri parku, smerom do Nového Mesta nad Váhom, ktorej účelom bolo plnenie služobných povinností dekana fakulty Mechatroniky Trenčianskej univerzity Alexandra Dubčeka (rokovanie členov správnej rady TnUAD), k čomu predložil deň vopred na podpis žiadanú na prepravu, ktorú mu doc. R. X. G. H. poverený výkonom funkcie kvestora nepodpísal a neodsúhlasil, pričom počas pobytu v Novom Meste nad Váhom, bolo vozidlo na základe podaného trestného oznámenia zaistené v zmysle § 21 ods. 1 Zák. č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore príslušníkmi Obvodného oddelenia PZ v Novom Meste nad Váhom, čím mal neoprávnené použiť cudzie motorové vozidlo, ktoré mu bolo zverené, vo vzťahu k vozidlu väčšej hodnoty. Proti predmetnému uzneseniu podal sťažnosť odporca, o ktorej príslušný prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín uznesením sp.zn. 1Pn 640/11 zo dňa 30.09.2011 rozhodol, že ju zamietá ako nedôvodnú. Následne na základe pokynu prokurátora poverený príslušník PZ uznesením zo dňa 02.12.2011 začal vo veci trestné stíhanie. V spise sa nachádzajú záznamy o podaní vysvetlenia doc. L. X. K., H., doc. R. T. Z., CSc., MUDr. B. M., ktorí zhodne uviedli, že dňa 15.07.2012 sa zúčastnili pracovného stretnutia niektorých členov správnej rady TnUAD, ktorého sa zúčastnil aj navrhovateľ. Uznesením povereného príslušníka PZ zo dňa 13.04.2012 bolo trestné stíhanie vo veci zastavené, lebo skutok nie je trestným činom a nie dôvod na postúpenie veci. Odporca proti uzneseniu podal sťažnosť, o ktorej rozhodol námestník okresného prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín dňa 27.04.2012 tak, že ju zamietol, pretože nie je dôvodná. V

uznesení je uvedené, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že navrhovateľ použil predmetné motorové vozidlo za účelom stretnutia niektorých členov správnej rady TnUAD, ktoré sa uskutočnilo dňa 15.07.2011 v rekreačnom stredisku Zelená voda pri Novom Meste nad Váhom. Je evidentné, že toto stretnutie bolo pracovnej povahy, súviselo s činnosťou navrhovateľa ako predstaviteľa fakulty univerzity, a preto na jeho účasť na stretnutí je potrebné posudzovať výlučne v rovine služobnej pracovnej cesty, k absolvovaniu ktorej bol oprávnený s poukazom na dohodu o zverení služobného motorového vozidla zo dňa 05.10.2010. Následne na základe pokynu prokurátora poverený príslušník PZ opakovane uznesením zo dňa 27.06.2012 začal vo veci trestné stíhanie. Uznesením zo dňa 12.03.2013 bolo trestné stíhanie zastavené, lebo skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Vo vyšetrovacom spise OR PZ Trenčín , Odbor poriadkovej polície, OO PZ Trenčín ČVS:ORP-1418/TN-TN-2011 sa nachádza aj výpoveď rektora TnUAD prof. R. R. N., ktorý uviedol, že používanie motorových vozidiel univerzity upravuje smernica č. 01/2002. V prípade navrhovateľa, ktorý v tom čase vykonával funkciu dekana, bol jeho priamym nadriadeným a v prípade jeho neprítomnosti bol schvaľovaním výjazd poverený doc. R. X. G. H.. na základe generálneho písomného poverenia zo dňa 18.03.2010. Podstatné bolo, či žiadateľ o prepravu mal cestu schválenú nadriadeným zamestnancom v zmysle smernice a nie či bol doc. G. oprávnený cestu schváliť. Navrhovateľ si bol podľa jeho názoru vedomý podmienok uskutočnenia pracovnej cesty v súvislosti s výkonom povolania, pretože tento postup dodržiaval a predkladal na rektorát žiadanky na prepravu. Dňa 14.07.2011 predložil žiadanku na prepravu, v zmysle, ktorej žiadal uskutočniť cestu za účelom účasti na rokovaní Správnej rady. Ešte v ten istý deň bol upozornený, že mu predmetná jazda schválené nebola z dôvodu, že nebol zamestnávateľom vyslaný na pracovnú cestu a z dôvodu, že žiadne rokovanie Správnej rady sa nekonalo. Išlo o súkromnú aktivitu, ktorej sa zo štrnástich členov správnej rady zúčastnil len traja, W. M., B., R. H., ktorí nie sú zamestnancami TnUAD a doc. R. K., B. vtedajší predseda akademického senátu TnUAD. Dekan fakulty zdravotníctva a prorektor pre informatizáciu čerpali dovolenku a navrhovateľ ignoroval zákaz zamestnávateľa zúčastniť sa na tejto súkromnej akcii a zákaz použiť motorové vozidlo. Napriek tomu bolo predmetné motorové vozidlo použité a následne zadržané príslušníkmi PZ. Pokiaľ ide o dohodu o zverení služobného motorového vozidla zo dňa 05.10.2010, takýto typ dohôd sa ukladá na univerzite na oddelení technickej prevádzky a majetku. Takáto dohoda sa u zamestnávateľa nenachádza. Podpis na dohode sa podobá na jeho podpis, ale nepamätal sa, že by ju podpísal. Obsahovo sa predmetná dohoda odlišuje od dohôd, štandardne používaných TnUAD. Ani taká dohoda by navrhovateľa neopravňovalo používať motorové vozidlo na súkromné účely.

Vo vyšetrovacom spise OR PZ Trenčín , Odbor poriadkovej polície, OO PZ Trenčín ČVS:ORP-1418/TN-TN-2011 sa nachádza aj výpoveď R. W. L., podľa ktorého mal navrhovateľ oprávnenie pridelené služobné motorové vozidlo VW V., ktorému bolo zverené na základe dohody. Potvrdil pravosť dohody, ktorú predložil navrhovateľ, pretože pozná podpis rektora, tieto dohody vypracovávala jeho podriadená R. X., a to na základe požiadavky rektora , prof. N..

Podľa štatútu Správnej rady TnUAD (ďalej len "správna rada") účinného od 30.05.2008, členov správnej rady vymenúva a odvoláva minister školstva SR (čl. 2 bod 1). Zasadnutia správnej rady sú verejné (čl. 7 bod 2). Navrhovateľ v čase, keď malo dôjsť k závažným porušeniam pracovnej disciplíny z jeho strany, ktoré sú uvedené ako dôvody v oboch okamžitých skončení pracovného pomeru, nebol členom správnej rady.

Podľa článku 10 ods. 12 štatútu TnUAD v znení účinnom od 13.03.2009 (ďalej len "štatút") rektor uzatvára, mení a ruší pracovno-právne vzťahy so zamestnancami univerzity, ktorí nie sú zaradení na fakultách. Podľa článku 16 ods. 1 štatútu dekan je predstaviteľ fakulty, riadi ju, zastupuje a koná v jej veciach. Podľa článku 16 ods. 11 veta prvá štatútu dekan uzatvára, mení a ruší pracovno-právne vzťahy so zamestnancami zaradenými na fakulte. Podľa článku 29 ods. 1 písm. d) štatútu orgány akademickkej samosprávy fakulty majú v súlade s týmto štatútom právo v mene univerzity rozhodovať alebo konať v týchto veciach patriacich do samosprávnej pôsobnosti univerzity (čl. 6) uzatváranie, zmeny a zrušovanie pracovnoprávných vzťahov zamestnancov, ktorí sú pracovnoprávne zaradení na fakulte. Podľa dodatku č. 1 štatútu Trenčianskej univerzity Alexandra Dubčeka v Trenčíne v znení účinnom od 26.01.2011 (ďalej len "dodatok č. 1") článok 5 ods. 10 uvádza, že rektor predkladá správnej rade univerzity na schválenie návrh rozpočtu univerzity po jeho schválení akademickým senátom univerzity. Zodpovedá za dodržiavanie schváleného rozpočtu. V prípade závažného porušenia rozpočtových pravidiel niektorou zo súčastí má právo po prerokovaní v kolégiu rektora a v správnej rade univerzity zaviesť na danej

súčasťou mimoriadne opatrenia. Podmienky a spôsob ich uplatnenia upravuje vnútorný predpis (čl. 20 ods. 1 písm. n). Podľa dodatku č. 1 článok 10 ods. 12 uvádza, že rektor uzatvára, mení a ruší pracovnoprávne vzťahy so zamestnancami univerzity, ktorí nie sú zaradení na fakultách, s výnimkou uvedenou v čl. 29 ods. 1 písm. d). Podľa dodatku článok 16 ods. 10 uvádza, že dekan uzatvára, mení a ruší pracovnoprávne vzťahy so zamestnancami zaradenými na fakulte, s výnimkou uvedenou v čl. 29 ods. 1 písm. d). Podľa dodatku č. 1 článok 29 ods. 1 písm. d) uvádza, že orgány akademickej samosprávy fakulty majú v súlade s týmto štatútom právo v mene univerzity rozhodovať alebo konať v týchto veciach patriacich do samosprávnej pôsobnosti univerzity (čl. 6) uzatváranie, zmeny a zrušovanie pracovnoprávných vzťahov zamestnancov, ktorí sú pracovnoprávne zaradení na fakulte; v prípade zavedenia mimoriadnych opatrení na danú súčasť podľa čl. 10 ods. 5 prechádzajú kompetencie v pracovnoprávných vzťahoch v plnom rozsahu na rektora.

Navrhovateľ na pojednávaní doplnil, že uvedené cesty neboli súkromné, čo preukazujú aj predložené čestné vyjadrenia R.. H. a X.. K... Ak poverený kvestor X.. G. bránil vykonať služobnú cestu tak, že ju nepovolil, bránil mu tým vo výkone funkcie dekana a on ako dekan taký príkaz nemusel rešpektovať. FM sa nachádza mimo centra univerzity, a preto si z vlastných prostriedkov obstarala motorové vozidlo. V súlade so smernicou jazdy zamestnancov fakúlt schvaľuje dekan. Tento režim bol a je rovnaký aj na fakulte priemyselných technológií (ďalej len "FPT"). Fungovalo to tak, že dekan podpisoval cestu osobám, ktoré majú vozidlo zverené, resp. údaje o ceste, ak ju vykonával sám, sa zaznamenávali do denníka jazd. Vyplňali aj žiadanky, ktoré boli zasielané aj kvestorovi, ktorý ich parafoval s tým, že fakulta má dostatok finančných prostriedkov na prevádzku vozidla. Tento režim doposiaľ funguje aj na FPT. Oba pracovné pomery boli rozdelené, ako dekan nemohol vykonávať funkciu mimoriadneho profesora v rovnakom čase, pričom pridelené motorové vozidlo využíval len vo funkcii dekana. So smernicou č. 01/2002 sa oboznámil až po ukončení pracovného pomeru. Členom správnej rady univerzity nebol, ale mohol sa jej zúčastniť ako dekan. Ak rokujú len niektorí členovia správnej rady, nemusí sa zvolávať správna rada.

Odporca na pojednávaní žiadal žalobný návrh zamietnuť. Mal za to, že okamžité skončenie pracovného pomeru spĺňa všetky zákonné náležitosti, je písomné, riadne doručené, je v ňom uvedené, o ktorého zamestnanca sa jedná, sú v ňom dostatočne vymedzené skutkové dôvody tak, aby ich nebolo možné zameniť s iným dôvodom. Dôvody možno rozdeliť do viacerých kategórií, a to uskutočnenie pracovných ciest bez ich schválenia (bod 1.-8.), neschvaľovanie uskutočnených pracovných ciest vôbec (bod 9.-11.), používanie služobného vozidla na súkromné účely (bod 12.) a z nich vyplývajúca neospravedlivená neprítomnosť v práci. Ak dekan argumentuje, že okamžitému skončeniu pracovného pomeru musí predchádzať odvolanie zo strany rektora, s týmto právnym názorom sa nestotožnil, pretože pracovný pomer možno podľa Zákonníka práce skončiť okamžitým skončením aj bez toho, aby bol zamestnanec odvolaný zo svojej funkcie a poukázal na judikát Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 21Cdo 3016/2005. Taktiež argument, že s navrhovateľom nemohol byť skončený pracovný pomer z dôvodu nesúhlasu odborovej organizácie, neobstoja, keďže Zákonník práce vyžaduje len prerokovanie, ktorá podmienka bola splnená. Čo sa týka závažnosti porušenia pracovnej disciplíny žalobcu, poukázal na to, že dekan opakovane porušil svoje povinnosti, keď nemal vopred podpísané žiadanky na prepravu pri pracovnej ceste, ktorá povinnosť mu vyplýva z vnútorného predpisu, smernice č. 01/2002. Ak by sa vychádzalo z predpokladu, že o používaní motorového vozidla rozhoduje dekan fakulty, nemožno opomenúť ustanovenie smernice, že každá pracovná cesta môže byť uskutočnená iba na základe vopred predloženej žiadanky, ktorú podpisuje osoba nadriadená. Žiadal, aby súd uložil navrhovateľovi predložiť originálu dohody o zverení motorového vozidla, nakoľko už v trestnom konaní odporca uviedol, že dohodu datovanú 05.10.2010 neeviduje, a navrhovateľ v trestnom konaní argumentoval existenciou inej dohody v rovnakom znení so skorším dátumom. Ak navrhovateľ výzvy na dodržiavanie postupu pri používaní služobného motorového vozidla adresované mu od povereného kvestora považuje za právne irelevantné, poukázal na § 14 ods. 2 zákona o vysokých školách, že kvestor zabezpečuje a zodpovedá za hospodársky, administratívny chod verejnej školy a koná v jej mene v rozsahu určenom rektorom. Okrem toho, rektor písomne poveril osobu Doc. G. na vykonávanie úloh spojených s funkciou úloh v čase jeho neprítomnosti, pričom táto skutočnosť bola navrhovateľovi oznámená. Čo sa týka preklúzie, táto podľa neho neuplynula s odkazom na ust. § 68 ods. 2 v spojení s § 63 ods. 5 Zákonníka práce, vzhľadom na prebiehajúce trestné konania ORP-1177/TN-TN-2011 a ORP- 1418/TN-TN-2011. Ku skončeniu pracovného pomeru vo funkcii vysokoškolského učiteľa docenta, uviedol, že napriek tomu, že išlo o druhý pracovný pomer navrhovateľa, nemožno spravodlivo požadovať, aby s ním odporca ako zamestnávateľ zotrval v tomto pracovnom pomere, keďže pri výkone pracovného pomeru vo funkcii dekana navrhovateľ závažným

spôsobom vedome a úmyselne porušoval pracovnú disciplínu. Dňa 22.07.2013 odporca doplnil svoje vyjadrenie k žalobnému návrhu tak, že poukázal na to, že ministerstvo rozhodnutím zo dňa 30.10.2009 pozastavilo FM právo udeľovať absolventom študijného programu mechatronika a manažérstvo kvality produkcie akademické tituly a následne ministerstvo rozhodnutím zo dňa 06.08.2010 odňalo FM právo udeľovať absolventom študijného programu mechatronika akademické tituly a zamietlo žiadosť FM o akreditáciu študijného programu inteligentné elektromechanické systémy. Z tohto dôvodu došlo k poklesu študentov FM, ktorá porušovala rozpočtové pravidlá prečerpával limit finančných prostriedkov v položkách mzdy a odvody. Zdôraznil, že rozpočtové pravidlá je povinný dodržiavať i dekan fakulty. V dôsledku uvedeného rektor prikázal navrhovateľovi ako dekanovi FM príkazom č. 7/2010 zo dňa 14.09.2010 okrem iného vyriešiť pracovnoprávne nadbytočných zamestnancov fakulty. Navrhovateľ tento príkaz nedodržiaval, naďalej porušoval rozpočtové pravidlá a preto rektor po prerokovaní v kolégiu rektora oznámil navrhovateľovi ako dekanovi FM zavedenie mimoriadnych opatrení - krízového manažmentu, a teda prevzatie rozhodovacích právomocí v ekonomickej, organizačnej a personálnej oblasti s účinnosťou od 16.12.2010. Podľa neho nie je možné posúdiť, v akom pracovnom pomere cesty, uvedené okamžitých skončenia pracovného pomeru, navrhovateľ vykonal. Zdôraznil, že v čase uvedených ciest sa na pracovisku nezdržoval, a to ani ako dekan ani ako vysokoškolský profesor, pričom tieto dva pracovné pomery nemožno od seba úplne oddeliť. Mal za to, že navrhovateľ uvedené cesty vykonal aj ako dekan a zároveň ako vysokoškolský profesor. Ďalej sa vyjadril k výpovediam svedkov, vypočutých na pojednávaní 12.07.2013 tak, že ich výpovede mal za nevierohodné, účelové a rozporné. Odporca dňa 25.10.2013 doplnil svoje vyjadrenie tak, že rozhodnutie rektora, ktorým po prerokovaní v kolégiu rektora boli na FM s účinnosťou od 16.12.2010 zavedené mimoriadne opatrenia - krízový manažment predstavuje rozhodnutie orgánu akademickej samosprávy, ktoré nie je súd oprávnený preskúmať v konaní o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru, s tým, že rovnaký právny názor zaujal Okresný súd Trenčín aj v rozsudku č.k. 21C/124/2009-203 zo dňa 27.03.2013. Citoval čl. 46 ods. 1,2, čl. 48 ods. 1,2 Ústavy SR, § 7 ods. 2, § 244 ods. 1,2, § 246 ods. 1 O.s.p. a vyslovil, že na prejednanie a rozhodnutie veci preskúmania zákonnosti rozhodnutia rektora je príslušný krajský a nie okresný súd. Uvedeným rozhodnutím rektora boli pritom navrhovateľovi odňaté rozhodovacie právomoci ako dekana FM v ekonomickej, organizačnej a personálnej oblasti. Z tohto dôvodu boli podstatne obmedzené kompetencie navrhovateľa ako dekana FM, ktorého obmedzenie trvalo aj v čase, keď sa navrhovateľ dopustil porušenia pracovnej disciplíny, za ktoré s ním bol okamžite skončený pracovný pomer. Navrhovateľ potom nebol oprávnený samostatne rozhodovať o použití majetku univerzity, o čerpaní voľna zamestnancami ani o nariadení služobných ciest podriadených a pod., tým skôr nebol oprávnený rozhodovať o tom, že sám použije zverené motorové vozidlo bez súhlasu zamestnávateľa v pracovnom čase na účel neodsúhlasený zamestnávateľom. Takýmto konaním sa navrhovateľ dopustil neoprávneného užívania majetku univerzity, použitím tohto majetku spôsobil univerzite škodu a zároveň bezdôvodne vystavil majetok nebezpečenstvu poškodenia. Navrhovateľ zároveň nebol oprávnený uskutočniť akúkoľvek cestu v pracovnom čase mimo pracovisko, čím nevykonával prácu pre zamestnávateľa. Pokiaľ navrhovateľ uvádza, že rektor s ním nemôže okamžite skončiť pracovný pomer, s touto právnou argumentáciou nesúhlasil. Citoval § 2 ods. 3, § 5 ods. 1 veta prvá z.č. 131/2002 Z.z. o vysokých školách, § 1 ods. 1 písm. f/, §1 ods. 2 písm. b/, § 1 ods. 4, § 2 ods. 1, § 2 ods. 2, § 3 ods. 1 písm. v b/ z.č. 552/2003 Z.z. o výkone práce vo verejnom záujme a uviedol, že z nich vyplýva, že hoci dekan fakulty vykonáva prácu vo verejnom záujme, jeho pracovnoprávny vzťah sa riadi Zákoníkom práce. Jedným z predpokladov výkonu práce vo verejnom záujme môže byť jej voľba alebo vymenovanie, avšak rozhodujúcou skutočnosťou spôsobujúcou vznik pracovnoprávneho vzťahu zostáva vždy pracovná zmluva. Založenie pracovného pomeru pracovnou zmluvou je výlučný spôsob založenia pracovného pomeru, pričom vymenovanie ako právny základ pracovného pomeru sa uplatňuje podľa súčasného právneho stavu len na pracovné vzťahy, upravené zákonom o štátnej službe. Voľba a vymenovanie dekana tak sami osebe nezakladajú žiadny právny vzťah, z ktorého by zvolenej a vymenovanej osobe plynuli pracovnoprávne práva a povinnosti. Zdôraznil, že aj zákon o vysokých školách v § 28 ods. 2 ustanovuje vymenovanie dekana rektorom ako predpoklad výkonu jeho funkcie dekana. Z uvedeného vyplýva, že odporca mohol s navrhovateľom okamžite skončiť pracovný pomer či už dekana alebo vysokoškolského učiteľa, pričom za odporcu je oprávnený konať štatutár, ktorým je priamo zo zákona rektor. Je vylúčené, aby rektor ako jediný štatutár bol obmedzený v pracovnoprávných vzťahoch. Zdôraznil, že u navrhovateľa ide o dva samostatné pracovné pomery, z ktorých vznikajú samostatné práva a povinnosti, pričom takáto prax je typická pre oblasť vysokého školstva. Tieto dva pracovné pomery nie je možné úplne oddeliť, lebo nebolo stanovené, od kedy do kedy počas dňa navrhovateľ vykonáva prácu dekana a od kedy do kedy prácu vysokoškolského učiteľa. Bol presvedčený, že časť práv a povinností zamestnancov sa viaže priamo k osobe zamestnanca bez ohľadu

na jeho pracovné zaradenie. Je totiž možné stanoviť špecifické povinnosti len vysokoškolského učiteľa alebo len dekana, ak sa však zamestnanec dopustí závažného porušenia všeobecných povinností zamestnanca, napríklad príde na pracovisku pod vplyvom alkoholu, tým závažne poruší pracovnú disciplínu ako zamestnanec, pričom nie je rozhodujúce, v akej pracovnej pozícii sa tohto porušenia dopustil. Zdôraznil, že navrhovateľ skutkami, ktoré sú uvedené v okamžitých skončeníach pracovných pomerov neporušil špecifické povinnosti dekana alebo vysokoškolského učiteľa, ale porušil základné povinnosti zamestnanca, ktoré je povinný dodržiavať každý zamestnanec. Navrhovateľ konkrétne porušil ust. § 81 písm. a/, b/, c/ a e/ Zákonníka práce, ktoré citoval. Navrhovateľ ako zamestnanec bol povinný dodržiavať pracovnú disciplínu a pracovnoprávne povinnosti, t.j. povinnosť byť v pracovnom čase na pracovisku, v pracovnom čase vykonávať prácu pre zamestnávateľa, majetok zamestnávateľa zverený k plneniu pracovných úloh využívať výhradne na plnenie pracovných úloh v súlade s vnútornými predpismi zamestnávateľa. Poukázal na to, že dohodou o zverení služobného motorového vozidla nebolo navrhovateľovi zverené motorové vozidlo pre výkon funkcie dekana, ale toto mohol používať aj pri výkone práce vysokoškolského učiteľa. Všetky skutky, uvedené v okamžitých skončeníach pracovného pomeru považoval za závažné porušenie pracovnej disciplíny a zdôraznil, že tým, že navrhovateľ svojvoľne opustil pracovisko, mal v práci neospravedlnenú neprítomnosť, pričom nebolo stanovené, v ktorom čase vykonával prácu dekana a, v ktorom vysokoškolského učiteľa, je možné s ním okamžite skončiť pracovný pomer aj dekana aj vysokoškolského učiteľa. Poukázal aj na povinnosť súdu v danej veci zhodnotiť intenzitu porušenia pracovnej disciplíny, pričom mal prihliadnúť na osobu zamestnanca, funkciu, ktorú zastáva, doterajšie plnenie pracovných povinností, dôsledky porušenia pracovnej disciplíny pre zamestnávateľa, a to, či svojim konaním zamestnanec spôsobil zamestnávateľovi škodu a podobne. Bol presvedčený o tom, že aj z pohľadu ustálenej judikatúry je možné konanie navrhovateľa hodnotiť ako závažné porušenie pracovnej disciplíny. Nesúhlasil s tvrdením navrhovateľa, že nebol oboznámený so smernicou č. 01/2002, nakoľko práve na ňu sa odvoláva v liste, ktorý napísal dňa 10.05.2011. Namietal, že navrhovateľ nie je členom správnej rady, pričom bez povolenia zamestnávateľa nebol oprávnený opustiť pracovisko v pracovnej dobe a už vôbec nie na takéto svojvoľné opustenie pracoviska využívať majetok zamestnávateľa, zverený mu k plneniu pracovných úloh. Záverom dodal, že ani Inšpektorát práce Trenčín v danej veci nezistil žiadne pochybenia.

Odporca prostredníctvom na konanie poverenej kvestorky R. G. K. uviedol, že odporca je jediný vlastník hnutelných aj nehnuteľných vecí patriacich univerzite. Pojem vlastné prostriedky fakulty neexistuje, existuje len pojem pridelené finančné prostriedky z rozpočtu. Čo sa týka fungovania motorových vozidiel univerzity, jedno vozidlo bolo zverené aj navrhovateľovi na základe dohody ako zamestnancovi, pričom v dohode nie je definované, či ako dekanovi alebo ako mimoriadnemu profesorovi. Z tejto dohody potom nie je zrejmé, na aký účel bola uzavretá, mali by byť podpísané dve dohody, jedna pre funkciu dekana a jedna pre funkciu mimoriadneho profesora. Keď nie je zrejmé, či ju navrhovateľ podpísal ako dekan alebo ako profesor, potom nie je zrejmé ani na aké pracovné povinnosti motorové vozidlo slúžilo. Dohodu o zverení motorového vozidla uzavretú s navrhovateľom nepodpísal bývalý kvestor, ale sám rektor, čo je neobvyklé, ale platnosť dohody o zverení motorového vozidla nespochybnila. Čo sa týka smernice o používaní motorových vozidiel, každý zamestnanec je povinný podľa pracovnej zmluvy oboznámiť sa so všetkými vnútornými predpismi univerzity. Navrhovateľ toto potvrdil podpisom dohody o používaní motorového vozidla. Okrem toho navrhovateľ ako vedúci zamestnanec mal povinnosť poučovať podriadených zamestnancov o interných predpisoch univerzity. V zmysle smernice musí zamestnanec, ktorý používa vozidlo, spĺňať parametre stanovené smernicou. Ak navrhovateľ mal vozidlo použiť ako vodič, mal by mať preukaz o absolvovaní povinného poučenia vodičov z povolania technologických a referentských vozidiel alebo preukaz o absolvovaní zdokonaľovania odbornej spôsobilosti vodičov. Čo sa týka žiadanky, nie je neobvyklé, že priamy nadriadený žiadateľa žiadanku zamietne. K čestnému vyhláseniu R.. K., bývalého kvestora ohľadne stretnutia dňa 15.07.2011 uviedla, že v čase zistenia skutočností odôvodňujúcich okamžité skončenie pracovného pomeru R.. K. už nebol zamestnancom univerzity. V súčasnosti sa v priestoroch bývalej FM nachádza fakulta špeciálnej techniky, ktorá nemá zverené žiadne vozidlo a dekan tejto fakulty postupuje v zmysle smernice. Smernica sa spomína aj v pracovnej zmluve navrhovateľa, podľa jej bodu 10 sa navrhovateľ oboznámil so Zákonníkom práce, zákonom o vysokých školách, o výkone práce vo verejnom záujme aj s ostatnými predpismi, ktoré sa týkajú daného pracovného miesta. Taktiež je smernica výslovne citovaná v čl. 3 bod 2 a 5 dohody o zverení motorového vozidla, čiže je zrejmé, že navrhovateľ si bol vedomý toho, že existuje. Každý zamestnanec je povinný oboznámiť sa s internými predpismi, akým spôsobom sa s nimi oboznámi, je v jeho kompetencii. Súhlas s prepravou nemôže dať poverený zamestnanec TPO, tento súhlas dáva

poverený zamestnanec, v tom čase poverený kvestor X. G., musí to byť nadriadený zamestnanec žiadateľovi. Predmetné motorové vozidlo nebolo vyčlenené len pre potreby FM, ale bolo vlastníctvom univerzity. Ak by rektor alebo iný zamestnanec univerzity požiadal o vozidlo, a toto by potreboval, mohol by ho použiť. Z funkcie kvestora nevyplýva oprávnenie rozhodovať o právach a povinnostiach dekana fakulty, pokiaľ sa to netýka hospodárskeho a administratívneho chodu univerzity.

Svedok R. W. K., B. uviedol, že je bývalý kolega navrhovateľa a bývalý zamestnanec odporcu. Potvrdil, že navrhovateľ mal zverené osobné motorové vozidlo na základe dohody o zverení motorového vozidla, ktorú podpísal bývalý rektor N. v októbri 2010, ktorej predchádzal príkaz č. 7/2010 rektora o tom, že na FM zostanú len 4 pracovníci, a to dekan, tajomník, vedúci katedry a sekretárka. Na základe toho ho navrhovateľ požiadal o zverenie motorového vozidla ako dekanovi fakulty. Dohodu vypracoval R. L., ktorý mal na starosti prevádzku aj autodopravu, podpísal ju rektor. Postup pri vykonávaní služobných ciest dekanmi jednotlivých fakúlt bol postavený na princípe rodinnej firmy. Boli dané referentské vozidlá, ktoré boli pridelené na fakulty a potom boli fakulty, ktoré nemali pridelené žiadne vozidlá. V tomto prípade si záujemcovia o cestu vypísali žiadanku dva dni vopred, pričom žiadanka nie je povolenka, je to objednávka. Ak bolo viac záujemcov, muselo sa rozhodnúť, komu bude auto poskytnuté. Aj fakulta priemyselných technológií mala napr. zverené auto. Auto bolo v takom prípade napísané na dekana a predpokladom tej dohody o zverení vozidla bolo len vodičské oprávnenie, osvedčenie o preškolení a zdravotná spôsobilosť. Dekan si potom o použití vozidla v rámci fakulty rozhodoval. Nie je potom logické, aby si sám sebe dal žiadanku ani mu to nemal kto podpísať. Ide o samosprávnú pôsobnosť, ktorá sa deleguje na fakulty. Ak bolo referentské vozidlo zverené dohodou dekanovi, tento si nevypisoval žiadnu žiadanku na prípadné cesty. Ako kvestor univerzity nemal právomoc zakázať dekanovi nejakú cestu, pretože vo vzťahu k nemu nebol nadriadený ani podriadený. Počas obdobia, v ktorom bol kvestorom, teda od 08.03.2008 do 16.05.2011 nedošlo k zrušeniu dohody o zverení motorového vozidla navrhovateľovi. Len dve fakulty mali zverené motorové vozidlo, a to FM a FPT s tým, že ani dekan FPT nemusel vypisovať a predkladať mu žiadanky na cesty. Ak dekan žiadal vozidlo pre iného pracovníka, predkladal žiadanku na oddelenie technickej prevádzky - referát autodopravy, ak ale išlo o vozidlo, ktoré mu bolo zverené, žiadanku nepredkladal. Podľa jeho názoru bol takýto postup v súlade so smernicou. Rektor dekana neriadi, a teda nie je jeho nadriadený. Zahraničné služobné cesty sa schvaľovali v kolégiu rektora uznesením a domáce služobné cesty podpisovali nadriadení pracovníci v zmysle obehu dokladov. Podľa jeho názoru rektor nemôže zamietnuť služobnú cestu dekanovi, ide o princíp samosprávy, ani rektor nemá nadriadeného ministra, tento mu žiadanky nepodpisuje. Kvestor univerzity podpisuje žiadanku prorektorovi, predsedovi akademického senátu, žiadanky podriadených. Vyjadruje sa len vtedy, ak súčasť univerzity prečerpáva prostriedky, a teda sa snaží zamedziť prečerpávaniu tým, že vozidlo neprideliť. Dohoda o zverení motorového vozidla neumožňovala navrhovateľovi používať ho na súkromné účely.

Svedok prof. R. V. O., B. uviedol, že navrhovateľ je jeho kolega, bývalý dekan FM, odporca je jeho zamestnávateľ, pričom on je dekanom Fakulty priemyselných technológií. Konkrétne sa k okamžitým skončeniam pracovného pomeru navrhovateľa vyjadriť nevedel. Uviedol, že ak mal navrhovateľ zverené vozidlo resp. ak bolo referenčné vozidlo pridelené fakulte, mal ho dekan k dispozícii, pričom podliehal len kontrole akademického senátu fakulty, mal právo na výkon funkcie. Vozidlo mal využívať len na pracovné účely, nie na súkromné účely. Aj on sa zodpovedá len akademickému senátu fakulty, ak porušuje nejaké predpisy, senát ho odvolá, nikto iný. Keď potrebuje ísť v rámci výkonu svojej funkcie na nejakú cestu, musí mať oprávnenie, referenčné skúšky, vodičský preukaz. Vypíše si žiadanku, túto si sám podpíše. Žiadanku má založenú na fakulte, nikomu ju nepredkladá, podpisuje si to sám ako dekan. Aj on mal pôvodne dva pracovné pomery, jednak ako dekan a jednak ako profesor, ale bývalý rektor toto zrušil a skumuloval to do jedného. Podľa neho by bolo vhodné mať dve zmluvy, jednu na dekana a jednu na profesora, ale nedá sa to oddeliť. Bývalý rektor chcel zrejme skončiť pracovný pomer okamžite s hocikým, kedy sa mu to hodilo, aj s ním bol takto pracovný pomer skončený. Potvrdil, že od neho nikto nikdy nepýtal na podpis žiadanku, ak to žiadali od navrhovateľa, tak to bolo účelové, asi so zámerom spochybniť jeho výkon funkcie, že si neplní povinnosti. Ak ako dekan mal jednanie mimo pracoviska, nepotreboval súhlas rektora, pretože je zodpovedný len akademickému senátu.. Zákon o vysokých školách dáva niektoré oprávnenia rektorovi a niektoré dekanovi. Dekan pritom nie je zodpovedný rektorovi ale akademickému senátu fakulty. O tom, že má niekto absenciu rozhoduje rektor, tento podpisuje zahraničné služobné cesty. Predchádzajúci rektor p. W. ani tieto nepodpisoval, začal to až potom rektor N., aby mal informácie o pohybe zamestnancov. Poznal smernicu 01/2002, na jeho fakulte má referentské vozidlo k dispozícii tajomník, on s ním sám služobné cesty nevykonáva a mal

za to, že tajomník je o nej podrobne informovaný. Jemu osobne nikto nikdy nevytýkal, že nedodríava smernicu. Žiadanky od neho ako dekana nikto nechcel, ak ich mal k dispozícii tajomník alebo sekretárka a rektor si ich vyžiadal, oni ho nemuseli informovať, že ich predkladali rektorovi.

Svedok W.. O. B. uviedol, že navrhovateľ je jeho kolega z univerzity, odporca je jeho bývalý zamestnávateľ. Od roku 1996 až do 02.07.2013 bol tajomníkom Fakulty priemyselných technológií. K veci vedel len toľko, že navrhovateľ používal referentské vozidlo zverené na ich fakulte a podľa jeho názoru nemusel vypisovať žiadne žiadanky. Jeho fakulta mala tiež zverené referentské vozidlo, pričom ich dekan si žiadne žiadanky nevypisoval. Používania vozidla sa zapisovalo len do vozového zošita, sledovala sa spotreba vozidla. Takýto režim mal platiť aj pre FM. Univerzita mala dva druhy referenčných vozidiel, jeden druh boli evidované priamo na univerzite, slúžili pre fakulty, ktoré nemali vozidlá. Druhý typ bol ten ich, také vozidlo sa používalo výlučne na chod fakulty. Osoby, ktorým boli vozidlá zverené, mali uzavreté zmluvy, museli absolvovať školenie, museli mať zdravotnú spôsobilosť, vodičské oprávnenie a univerzita požadovala aj poistenie. Žiadanku vypisoval, ak žiadal auto z univerzity, ak mal auto zverené, spravoval ho sám, nevidel dôvod, aby si vypisoval žiadanky. Dekan FPT bol zároveň profesorom tejto fakulty, ak chcel ísť na nejakú cestu ako profesor, ak mal zmluvu o zverení vozidla, toto auto si mohol zobrať, boli to rovnaké cestovné náklady, šetrilo to čas, podľa neho ani v tomto prípade nepotreboval žiadnu žiadanku. Mal len povinnosť evidovať jazdu tak, aby súhlasila s cestovným príkazom.

Svedok doc. R.. X. G. H.. uviedol, že navrhovateľ je jeho bývalý kolega, odporca je jeho bývalý zamestnávateľ. Vo veci podľa neho šlo o hrubé porušenie pracovnej disciplíny zo strany navrhovateľa s podozrením na trestné konanie neoprávnené použitie motorového vozidla. Právnu subjektivitu má iba univerzita, a teda rektor, žiadna zo súčastí univerzity nemá právnu subjektivitu. Všetky finančné toky rieši vedúci inštitúcie a z odbornej stránky za ne zodpovedá kvestor rektorovi. Žiadne finančné toky nemôžu prebehnúť bez súhlasu rektora. Používanie motorových vozidiel upravuje vnútorný predpis univerzity, podľa ktorého každý, aj rektor, musí žiadať o povolenie schválenia služobnej cesty. Vnútorný predpis, ktorý je v súlade so zákonom, stanovoval, že treba žiadanku aj cestovný príkaz, obe museli byť schválené rektorom a parafované kvestorom. Navrhovateľovi bola viackrát zamietnutá žiadanka na použitie motorového vozidla a bol informovaný o nemožnosti použitia motorového vozidla v takom prípade. Pokiaľ ide o okolnosti použitia motorového vozidla navrhovateľom dňa 15.07.2011 na rozdiel od predchádzajúcich ciest dostali žiadanku od navrhovateľa za účelom účasti na správnej rade, o čom by ale musel vedieť. Ohľadne tejto žiadanky potom kontaktoval fakultu s tým, že správna rada sa nekoná, pretože zasadnutie správnej rady musí byť zvolané v určitom časovom predstihu, a to aj keď sa jedná o krízovú správnu radu. To, že sa správna rada nekoná, potvrdil rektor aj členovia správnej rady. Z jeho pohľadu neexistuje dôkaz, že by išlo o služobnú cestu. V danej dobe navrhovateľ nemal kompetencie dekana, bol ním zbavený a vopred mu bolo listom oznámené, že koná v rozpore s predpismi. Napriek tomu navrhovateľ motorové vozidlo použil, pričom toto malo byť už vrátené. Rozhodnutie rektora o nepovolení cesty je konečné, dekan potom môže dať len stanovisko na kolégiu rektora. Keď začal vykonávať funkciu kvestora, zistil, že navrhovateľ predkladá rektorátu žiadanky ad hoc po vykonaní služobnej cesty. Niekedy to navrhovateľ zdôvodnil tým, že si cestovné náklady hradil sám, ale to z odborného hľadiska nemohol akceptovať. Navrhovateľovi zaslali písomné upozornenie, ale aj potom predkladal žiadanky ad hoc niekedy 12 hodín alebo deň dopredu, niekedy ich predložil relatívne včas. Podľa neho si bol navrhovateľ vedomý povinnosti predkladať žiadanky, v jeho kompetencii bolo poznať predpisy, či ich skutočne poznal alebo nie, to nevedel. Dohoda o zverení motorového vozidla neoprávňuje navrhovateľa na vykonanie ciest mimo služobných účelov, podľa jeho vedomostí navrhovateľovi nebolo dané vozidlo do užívania. O existencii dohody o zverení motorového vozidla nevedel. Boli predložené dokumenty, kde navrhovateľovi vedúca sekretariátu alebo nejaká administratívna pracovníčka odovzdala vozidlo, čo ale nie je takáto dohoda o zverení vozidla. Ak sa vozidlo užíva v súlade s jeho účelom, mal aj dekan možnosť vozidlo užívať, ale musel o to požiadať rektora, musel mať súhlas. Svojvoľne nemôže nikto vozidlo ani iný majetok univerzity užívať. Služobné cesty museli byť evidované. Ak ide na služobnú cestu rektor, jeho sekretariát zabezpečuje všetky doklady. Služobné cesty sa schvaľujú aj v systéme kolégia rektora. Pokiaľ bol on poverený výkonom funkcie kvestora, všetky súčasti univerzity bezo zvyšku toto museli dodržiavať. Aj Fakulta priemyselných technológií v Púchove musela takto predpisy dodržiavať, ak tomu tak nebolo, tvrdo trval na tom, aby sa tak stalo. Žiadanky musel predkladať aj dekan O., ak by tak nekonal, konal by nezákonne. Akademický senát fakulty sa rektor pokúsil zavolať viackrát, zúčastnili sa ho predseda, rektor a on, čím sa zmarila možnosť postupu jednou cestou. Dekan hrubo postupoval predpisy, a preto musel byť odvolaný. Ust. § 28 ods. 4 zákona o vysokých školách by muselo byť zachované, ak by sa jednalo o

samosprávu, tu ale išlo o hrubé porušenie rozpočtovej disciplíny. Dekan neplnil príkazy rektora a rektor nemal inú možnosť. Fakulta v dobe jeho pôsobenia mala vyrovnaný rozpočet do augusta 2010, kedy došlo rozhodnutie akreditačnej komisie o odňatí akreditačných práv. Od tohto dňa univerzita nemohla čerpať účelovú dotáciu na akreditované odbory štúdia a finančné toky fakulty boli potom v rozpore s rozpočtovými pravidlami. Dekan bol vyzvaný, aby toto odstránil. Už len odňatie akreditácie by bolo podľa neho dôvodom pre okamžité skončenie pracovného pomeru navrhovateľa.

Podľa § 3 ods. 1 z.č. 311/2001 Z.z. Zákonník práce (ďalej len "Zákonník práce") pracovnoprávne vzťahy zamestnancov pri výkone práce vo verejnom záujme sa spravujú týmto zákonom, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 252g ods. 1 Zákonníka práce ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj pracovnoprávne vzťahy, ktoré vznikli pred 1. septembrom 2011 s tým, že právne úkony urobené pred 1. septembrom 2011 a nároky, ktoré z nich vznikli, sa posudzujú podľa právnej úpravy účinnej do 31. augusta 2011.

Podľa § 1 ods. 1,2 z.č. 552/2002 Z.z. o výkone práce vo verejnom záujme tento zákon upravuje práva a povinnosti zamestnancov a zamestnávateľov pri výkone práce vo verejnom záujme.

Podľa § 1 ods. 2 písm. b/ z.č. 552/2002 Z.z. o výkone práce vo verejnom záujme tento zákon sa vzťahuje na zamestnancov pri výkone práce vo verejnom záujme k zamestnávateľom, ktorými sú právnické osoby zriadené zákonom a právnické osoby zriadené štátnym orgánom, obcou alebo vyšším územným celkom podľa osobitného zákona.

Podľa § 1 ods. 4 z.č. 552/2002 Z.z. výkone práce vo verejnom záujme na pracovnoprávne vzťahy zamestnancov pri výkone práce vo verejnom záujme sa vzťahuje Zákonník práce, ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 2 ods. 1 z.č. 552/2002 Z.z. o výkone práce vo verejnom záujme zamestnanec podľa tohto zákona je fyzická osoba, ktorá je v pracovnoprávnom vzťahu k zamestnávateľovi uvedenému v § 1 ods. 2 pri výkone práce vo verejnom záujme, ako aj štatutárny orgán, ktorý je v pracovnoprávnom vzťahu k zamestnávateľovi.

Podľa § 3 ods. 1 písm. e/ z.č. 552/2002 Z.z. o výkone práce vo verejnom záujme v znení účinnom ku dňu vzniku pracovného pomeru navrhovateľa ako dekana FM zamestnancom podľa tohto zákona sa môže stať fyzická osoba, ktorá bola zvolená alebo vymenovaná, ak tento zákon alebo osobitný predpis voľbu alebo vymenovanie ustanovuje ako predpoklad vykonávania práce vo verejnom záujme.

Podľa § 68 ods. 1 písmeno b/ Zákonníka práce v znení účinnom od 01.09.2011 zamestnávateľ môže okamžite skončiť pracovný pomer, ak zamestnanec porušil závažne pracovnú disciplínu.

Podľa § 68 ods. 2 Zákonníka práce v znení účinnom od 01.09.2011 zamestnávateľ môže podľa odseku 1 okamžite skončiť pracovný pomer iba v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa o dôvode na okamžité skončenie dozvedel, najneskôr však do jedného roka odo dňa, keď tento dôvod vznikol. O začiatku a plynutí lehoty rovnako platia ustanovenia § 63 ods. 3 a 4.

Podľa § 63 ods. 3,4 Zákonníka práce v znení účinnom od 01.09.2011 pre porušenie pracovnej disciplíny alebo z dôvodu, pre ktorý možno okamžite skončiť pracovný pomer, môže dať zamestnávateľ zamestnancovi výpoveď iba v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa o dôvode výpovede dozvedel, a pre porušenie pracovnej disciplíny v cudzine aj do dvoch mesiacov po jeho návrate z cudziny, najneskôr vždy do jedného roka odo dňa, keď dôvod výpovede vznikol. Ak sa v priebehu lehoty dvoch mesiacov uvedenej v odseku 3 konanie zamestnanca, v ktorom možno vidieť porušenie pracovnej disciplíny, stane predmetom konania iného orgánu, možno dať výpoveď ešte do dvoch mesiacov odo dňa, keď sa zamestnávateľ dozvedel o výsledku tohto konania.

Podľa § 70 Zákonníka práce v znení účinnom od 01.09.2011 okamžité skončenie pracovného pomeru musí zamestnávateľ aj zamestnanec urobiť písomne, musia v ňom skutkovo vymedziť jeho dôvod tak, aby ho nebolo možné zameniť s iným dôvodom, a musia ho v ustanovenej lehote doručiť druhému účastníkovi, inak je neplatné. Uvedený dôvod sa nesmie dodatočne meniť.

Podľa § 77 Zákonníka práce v znení účinnom od 01.09.2011 neplatnosť skončenia pracovného pomeru výpoveďou, okamžitým skončením, skončením v skúšobnej dobe alebo dohodou môže zamestnanec, ako aj zamestnávateľ uplatniť na súde najneskôr v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa mal pracovný pomer skončiť.

Podľa § 2 ods. 1 z.č. 131/2002 Z.z. o vysokých školách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu vzniku pracovnoprávneho vzťahu navrhovateľa ako dekana FM TnUAD (ďalej len "zákon o vysokých školách") vysoké školy sú právnické osoby.

Podľa § 2 ods. 3 zákona o vysokých školách pracovnoprávne vzťahy zamestnancov verejných vysokých škôl a štátnych vysokých škôl so zamestnávateľom upravuje osobitný predpis, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 4 ods. 1 písm. e/ zákona o vysokých školách na vysokej škole sa zaručujú tieto akademické slobody a akademické práva: právo členov akademickej obce voliť orgány akademickej obce a byť do nich volení.

Podľa § 4 ods. 2 zákona o vysokých školách využívanie akademických slobôd a akademických práv podľa odseku 1 musí byť v súlade so zásadami demokracie, humanity a s právnym poriadkom.

Podľa § 6 ods. 1 písm. a/ zákona o vysokých školách do samosprávnej pôsobnosti verejnej vysokej školy patrí vnútorná organizácia.

Podľa § 7 zákona o vysokých školách orgány akademickej samosprávy verejnej vysokej školy sú: a) akademický senát verejnej vysokej školy, b) rektor, c) vedecká rada verejnej vysokej školy, umelecká rada verejnej vysokej školy alebo vedecká a umelecká rada verejnej vysokej školy (ďalej len "vedecká rada verejnej vysokej školy"), d) disciplinárna komisia verejnej vysokej školy pre študentov (ďalej len "disciplinárna komisia verejnej vysokej školy").

Podľa § 9 ods. 1 písm. s/ zákona o vysokých školách akademický senát verejnej vysokej školy plní iné úlohy podľa tohto zákona.

Podľa § 10 ods. 1 zákona o vysokých školách rektor je štatutárnym orgánom verejnej vysokej školy, riadi ju, koná v jej mene a zastupuje ju navonok. Rektor za svoju činnosť zodpovedá akademickému senátu verejnej vysokej školy, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 21 ods.1 zákona o vysokých školách verejná vysoká škola sa môže členiť na tieto súčasti: a) fakulty, b) iné pedagogické, výskumné, vývojové, umelecké, hospodársko-správne a informačné pracoviská, c) účelové zariadenia.

Podľa § 22 ods. 2 zákona o vysokých školách na fakulte sa ustanovujú orgány akademickej samosprávy.

Podľa § 23 ods. 1 písm. d/ zákona o vysokých školách orgány akademickej samosprávy fakulty majú v súlade s týmto zákonom právo v mene verejnej vysokej školy rozhodovať alebo konať v týchto veciach patriacich do samosprávnej pôsobnosti vysokej školy (§ 6): uzatváranie, zmeny a zrušovanie pracovnoprávnych vzťahov v rozsahu a za podmienok určených v štatúte verejnej vysokej školy [§ 15 ods. 2 písm. l)].

Podľa § 23 ods. 2, písm. a/, e/, f/ zákona o vysokých školách do samosprávnej pôsobnosti fakulty ďalej patrí vnútorná organizácia fakulty, určovanie počtu a štruktúry pracovných miest zamestnancov zaradených na fakulte v rozsahu určenom v štatúte verejnej vysokej školy [§ 15 ods. 2 písm. b)], voľba členov orgánov akademickej samosprávy fakulty.

Podľa § 24 zákona o vysokých školách orgány akademickej samosprávy fakulty sú: a) akademický senát fakulty, b) dekan, c) vedecká rada fakulty, umelecká rada fakulty alebo vedecká a umelecká rada fakulty (ďalej len "vedecká rada fakulty"), d) disciplinárna komisia fakulty pre študentov (ďalej len "disciplinárna komisia fakulty").

Podľa § 26 ods. 1 veta prvá zákona o vysokých školách akademický senát fakulty je jej samosprávnym zastupiteľským orgánom.

Podľa § 27 ods. 1 písm. b/ zákona o vysokých školách akademický senát fakulty volí kandidáta na dekana, prípadne navrhuje odvolanie dekana z funkcie a schvaľuje návrh rektora na odvolanie dekana (§ 28 ods. 3); ak po odvolaní dekana alebo po predčasnom skončení výkonu jeho funkcie z iných dôvodov fakulta nemá dekana, navrhuje rektorovi osobu, ktorá má byť poverená výkonom funkcie dekana do vymenovania nového dekana.

Podľa § 28 ods. 1 zákona o vysokých školách dekan je predstaviteľom fakulty, riadi ju, zastupuje a koná vo veciach fakulty. Vo veciach podľa § 23 ods. 1 koná v mene verejnej vysokej školy. Dekan zodpovedá za svoju činnosť akademickému senátu fakulty. Dekan zodpovedá rektorovi za svoju činnosť vo veciach, v ktorých koná v mene vysokej školy (§ 23 ods. 1), za hospodárenie fakulty a za svoju ďalšiu činnosť v rozsahu určenom vnútornými predpismi verejnej vysokej školy.

Podľa § 28 ods. 1 zákona o vysokých školách v znení účinnom od 01.01.2013 dekan je predstaviteľom fakulty, riadi ju, zastupuje a koná vo veciach fakulty. Dekan je v pracovnom pomere s vysokou školou, v ktorom je zaradený na fakulte, ktorú riadi; skončenie pracovného pomeru vzťahujúceho sa na výkon funkcie dekana je podmienené predchádzajúcim skončením výkonu funkcie dekana. Vo veciach podľa § 23 ods. 1 koná v mene verejnej vysokej školy. Dekan zodpovedá za svoju činnosť akademickému senátu fakulty. Dekan zodpovedá rektorovi za svoju činnosť vo veciach, v ktorých koná v mene vysokej školy (§ 23 ods. 1), za hospodárenie fakulty a za svoju ďalšiu činnosť v rozsahu určenom vnútornými predpismi verejnej vysokej školy.

Podľa § 28 ods. 2 zákona o vysokých školách dekana vymenúva a odvoláva na návrh akademického senátu fakulty rektor. Rektor vymenúje za dekana kandidáta navrhovaného akademickým senátom fakulty, ak to nie je v rozpore s týmto zákonom. Akademický senát fakulty podá návrh na odvolanie dekana vždy, ak bol právoplatne odsúdený za úmyselný trestný čin alebo ak mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody.

Podľa § 28 ods. 3 zákona o vysokých školách z vlastného podnetu môže rektor so súhlasom akademického senátu fakulty odvolať dekana, ak dekan a) závažným spôsobom neplní svoje povinnosti, b) hrubo alebo opakovane porušil vnútorné predpisy vysokej školy alebo fakulty alebo c) vážne poškodil záujem verejnej vysokej školy alebo fakulty.

Podľa § 28 ods. 4 zákona o vysokých školách ak akademický senát fakulty verejnej vysokej školy opakovane nesúhlasí s návrhom rektora na odvolanie dekana, môže rektor odvolať dekana so súhlasom akademického senátu verejnej vysokej školy, ak bola naplnená najmenej jedna z podmienok podľa odseku 3.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Z vykonaného dokazovania súd zistil, že medzi navrhovateľom ako zamestnancom a odporcom ako zamestnávateľom vznikli dva rôzne, úplne samostatné pracovné pomery. Prvý pracovný pomer navrhovateľa k odporcovi bol založený pracovnou zmluvou č. XX/XXXX, v ktorom navrhovateľ vykonával dohodnutý druh práce - činnosť vysokoškolského učiteľa, najprv docenta a neskôr, v dôsledku zmeny tejto pracovnej zmluvy profesora. Druhý pracovný pomer navrhovateľa k odporcovi bol založený pracovnou zmluvou č. XX/XXXX v znení zmeny, v ktorom navrhovateľ vykonával pre odporcu dohodnutý druh práce- výkon funkcie dekana podľa zákona o vysokých školách. Pre úpravu niektorých druhov pracovnoprávných vzťahov zakotvuje Zákonník práce v § 3 ods. 1 podpornú pôsobnosť Zákonníka práce, čo znamená, že tieto pracovnoprávne vzťahy sa spravujú Zákonníkom práce vtedy, ak Zákonník práce, osobitný predpis, medzinárodná zmluva, ktorou je Slovenská republika viazaná, zmluva medzi Slovenskou republikou a cirkvami alebo náboženskými spoločnosťami alebo vnútorné predpisy i cirkví a náboženských spoločností neustanovujú inak.

V danej veci, s poukazom na to, že odporca je právnickou osobou, zriadenou zákonom č. 155/1997 Z.z., sa právne vzťahy medzi účastníkmi spravujú primárne zákonom č. 552/2002 Z.z. o výkone práce vo verejnom záujme v znení účinnom ku dňu vzniku pracovných pomerov (ďalej len "zákon o výkone

práce vo verejnom záujme"). Iba v prípadoch, keď tento zákon neobsahuje osobitné ustanovenia, sa na tieto pracovnoprávne vzťahy aplikuje ustanovenia Zákonníka práce. Zákon o výkone práce vo verejnom záujme pritom neobsahuje žiadne zákonné ustanovenia ohľadne vzniku alebo zániku pracovnoprávneho vzťahu, a teda súd konštatoval, že na posúdenie platnosti okamžitých skončení pracovných pomerov navrhovateľa, založených pracovnými zmluvami, uzatvorenými podľa Zákonníka práce, je potrebné podporne aplikovať príslušné ustanovenia Zákonníka práce, ktoré sú citované vyššie.

Prvý pracovný pomer navrhovateľa ako vysokoškolského učiteľa nebol ukončený žiadnou zmluvnou stranou ku dňu vzniku druhého pracovného pomeru navrhovateľa ako dekana a ani v jeho priebehu, pričom obidva pracovné pomery navrhovateľa boli ukončené až súčasne uplatnenými okamžitými skončeniami týchto pracovných pomerov zo strany odporcu ku dňu 07.09.2011. Vzhľadom na uvedené je potrebné posudzovať práva a povinnosti zmluvných strán z každej jednotlivéj pracovnej zmluvy samostatne, a to bez ohľadu na to, že boli uzavreté s tou istou osobou - zamestnancom, teda navrhovateľom. Ide totiž o úplne samostatné pracovnoprávne vzťahy, z ktorých vyplývajú rôzne právne vzťahy účastníkov konania, ktorú skutočnosť nemožno pričítať na ťarchu zamestnanca, v ktorého osobe fyzicky splyvajú práva a povinnosti zamestnanca z oboch pracovných pomerov .

Okamžité skončenie pracovného pomeru je pritom výnimočným spôsobom skončenia pracovného pomeru. Pokiaľ ide o okamžité skončenie pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa, predstavuje jednostranný právny úkon zamestnávateľa adresovaný zamestnancovi. Zamestnávateľ môže okamžite skončiť pracovný pomer so zamestnancom len výnimočne, z taxatívne ustanovených zákonných dôvodov. Jedným z týchto dôvodov je porušenie pracovnej disciplíny zamestnancom závažným spôsobom. Povinnosť zamestnanca dodržiavať pracovnú disciplínu totiž predstavuje jednu zo základných povinností každého zamestnanca. Na okamžité skončenie pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa sa vyžaduje, aby išlo o zavinené porušenie zo strany zamestnanca, ktoré dosahuje intenzitu porušenia pracovnej disciplíny závažným spôsobom. Dôvody, ktoré oprávňujú zamestnávateľa okamžite skončiť pracovný pomer so zamestnancom, môže zamestnávateľ uplatniť len v lehote dvoch mesiacov odo dňa, kedy sa o dôvode dozvedel, najneskôr do jedného roka odo dňa, keď tento dôvod vznikol. Z uvedeného pravidla existuje výnimka za predpokladu, že v priebehu tejto dvojmesačnej lehoty sa konanie zamestnanca, v ktorom možno vidieť porušenie pracovnej disciplíny, stane predmetom konania iného orgánu. Vtedy môže zamestnávateľ okamžite skončiť pracovný pomer so zamestnancom ešte v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa zamestnávateľ dozvedel o výsledku tohto konania. Pri nedodržaní uvedených lehôt právo zamestnávateľa okamžite skončiť pracovný pomer so zamestnancom z tohto dôvodu zaniká podľa § 36 ods. 1 Zákonníka práce. V písomnom okamžitom skončení pracovného pomeru musí byť uvedený jeho dôvod, a to nielen takým spôsobom, aby z neho bolo zistiteľné, ktorý z dôvodov uvedených v § 68 ods. 1 Zákonníka práce bol uplatnený, ale tak, aby bolo nesporné, v akom konkrétnom konaní zamestnanca tento dôvod spočíva s tým, že uplatnený dôvod nemožno dodatočne meniť. Na uplatnenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru Zákonník práce v § 77 ods. 1 ustanovuje prekluzívnu lehotu dvoch mesiacov, ktorá začína plynúť dňom, ktorým sa mal pracovný pomer skončiť.

Pred samým posúdením platnosti, resp. neplatnosti oboch skončení pracovného pomeru sa súd preto najskôr zaoberal otázkou, či žalobný návrh bol v zmysle cit. ust. § 77 Zákonníka práce podaný včas. Vzhľadom k tomu, že okamžité skončenie pracovného pomeru bolo navrhovateľovi v oboch prípadoch doručené dňa 07.09.2011, potom návrh podaný na súde 04.11.2011 bol podaný v zmysle § 77 ods. 1 Zákonníka práce včas.

Ďalej súd pristúpil k skúmaniu platnosti, resp. neplatnosti napadnutých okamžitých skončení dvoch pracovných pomerov navrhovateľa. Po vykonanom dokazovaní vzhľadom na vyššie uvedené zákonné ustanovenia má súd za to, že obidve okamžité skončenia pracovných pomerov, ktoré sú predmetom konania, sú neplatné v celosti.

V prvom rade sa súd zaoberal otázkou, či okamžité skončenia pracovných pomerov boli odporcom ako zamestnávateľom uplatnené v rámci plynutia prekluzívnej lehoty, stanovenej v § 68 ods. 2 v spojení s § 63 ods. 3,4 Zákonníka práce. V konaní navrhovateľ namietal uplynutie prekluzívnej lehoty, pre ktoré mal obidve okamžité skončenia pracovných pomerov za neplatné. Z vykonaného dokazovania však bolo zistené, že niektoré z tvrdených porušení pracovnej disciplíny navrhovateľom, boli predmetom trestných konaní, vedených na OR PZ Trenčín pod ČVS: ORP-1418/TN-TN-2011 a ČVS: 1177/TN-TN/2011.

Išlo o skutky: zo dňa 15.07.2011, ktorý sa stal predmetom trestného konania na základe oznámenia odporcu zo dňa 15.07.2011; skutky zo dňa 02.05.2011, 03.05.2011, 04.05.2011, 05.05.2011, 09.05.-11.05.2011, 12.05.2011, 16.05.2011, 26.05.2011- 27.05.2011, ktoré sa stali predmetom trestného konania na základe oznámenia odporcu zo dňa 24.05.2011. Trestné konanie ČVS: ORP-1418/TN-TN-2011 skončilo uznesením zo dňa 12.03.2013 a trestné konanie ČVS: 1177/TN-TN/2011 uznesením zo dňa 22.07.2011. Z týchto dôvodov mal odporca možnosť v zmysle § 68 ods. 2 v spojení s § 63 ods. 3,4 Zákonníka práce okamžite skončiť pracovné pomery navrhovateľa ešte do dvoch mesiacov odo dňa, keď sa dozvedel o výsledku tohto konania, ktorá lehota bola zachovaná a teda vo vzťahu k týmto skutkom neuplynula prekluzívna lehota. Skutky, ktorých sa mal navrhovateľ dopustiť v dňoch 01.06.2011, 02.06.2011 a 01.07.2011 (body 9- 11), však neboli predmetom trestného ani iného konania a odporca mal z týchto dôvodov možnosť okamžite skončiť pracovný pomer s navrhovateľom iba v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa o nich dozvedel. Odporca v tomto smere uviedol, že navrhovateľ pri týchto skutkoch použil motorové vozidlo bez schválenia zamestnávateľom, a teda odporca nemal o tomto použití žiadnu vedomosť. Vozidlo bolo zaistené políciou dňa 15.07.2011, ktorá mu ho vrátila, ale navrhovateľ mu odmietol odovzdať príslušné doklady. Tieto vrátil (vrátane knihy jász) až dňa 09.08.2011, kedy odporca reálne zistil, že navrhovateľ použil vozidlo aj na cesty uvedené v bode 9-11. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť, ktorú navrhovateľ v konaní nerozporoval, keď i z ustálenej judikatúry súdov vyplýva, že prekluzívna lehota začína plynúť až odo dňa keď sa zamestnávateľ reálne dozvedel o hrubom porušení disciplíny zamestnancom, súd konštatoval, že prekluzívna lehota ohľadne týchto skutkov začala odporcovi plynúť dňa 10.08.2011 a neuplynula ku dňu okamžitých skončení pracovných pomerov navrhovateľa (05.09.2011). V tomto smere sa potom súd nestotožnil s námietkou navrhovateľa ohľadne uplynutia prekluzívnej lehoty a mal za to, že odporca ako zamestnávateľ uplatnil voči navrhovateľovi ako zamestnancovi tvrdené hrubé porušenia pracovnej disciplíny v zákonnej prekluzívnej lehote.

Pokiaľ ide o pracovnoprávny vzťah účastníkov založený zmluvou č. XX/XXXX zo dňa 02.03.2010 v znení dohody o zmene zo dňa 08.06.2010, súd po preskúmaní veci zistil, že okamžité skončenie tohto pracovného pomeru odporcom zo dňa 05.09.2011 je neplatné pre obchádzanie zákona o vysokých školách podľa § 39 Obč.zák., ktorý je na vec nutné aplikovať podľa § 1 ods. 4 z.č. 311/2001 Z.z. Zákonníka práce.

Ako je uvedené vyššie, navrhovateľ bol najskôr dňa 01.03.2010 poverený výkonom funkcie dekana FM TnUAD do vymenovania nového dekana rektorom. Následne nato účastníci uzavreli pracovnú zmluvu č. XX/XXXX na dohodnutý druh práce dekan FM na dobu určitú do vymenovania nového dekana po voľbe akademickým senátom. Navrhovateľ bol akademickým senátom FM zvolený za dekana tejto fakulty dňa 12.05.2010, pričom akademický senát fakulty podal dňa 19.05.2010 rektorovi univerzity návrh na vymenovanie navrhovateľa do funkcie dekana FM. Navrhovateľ bol rektorom univerzity vymenovaný do funkcie dekana FM dňom 10.06.2010. Následne na to účastníci konania upravili aj svoj pracovnoprávny vzťah dohodou o zmene pracovnej zmluvy č. XX/XXXX účinnou od 10.06.2010 tak, že pracovný pomer bol dohodnutý pre druh práce výkon funkcie dekana FM na dobu určitú počas výkonu funkcie dekana FM, najdlhšie do 09.06.2014, kedy malo navrhovateľovi uplynúť zákonné štvorročné funkčné obdobie. Pracovnoprávny vzťah navrhovateľa ako dekana FM teda vznikol na základe zmeny pôvodnej pracovnej zmluvy č. XX/XXXX dňom 10.06.2010.

Súd prisvedčil poslednej právnej argumentácii odporcu, že pracovný pomer možno v zmysle aktuálne účinného Zákonníka práce vzniknúť výlučne na základe pracovnej zmluvy. Založiť pracovný pomer voľbou alebo vymenovaním súčasná právna úprava neumožňuje. Tak tomu bolo aj v čase vzniku pracovného pomeru navrhovateľa ako dekana. V tomto smere je potom nedôvodný odkaz odporcu na judikát Najvyššieho súdu ČR spzn. 21Cdo 3016/2005 (vyjadrenie zo dňa 03.05.2013), ktorý rieši otázku skončenia pracovného pomeru založeného priamo voľbou alebo vymenovaním. Ak je však voľba alebo vymenovanie predpokladom na výkon funkcie podľa osobitného predpisu, pracovný pomer s takýmto zamestnancom sa zakladá pracovnou zmluvou uzatvorenou až po jeho vymenovaní alebo voľbe. Uvedený princíp postupnosti potom treba rešpektovať aj pri zániku takéhoto špecifického pracovného pomeru, a teda ak sa takýto zamestnanec vzdá svojej funkcie alebo je z funkcie odvolaný, prestane spĺňať predpoklady ustanovené zákonom pre výkon danej funkcie, a v prípade, že sa so zamestnávateľom nedohodne na inej pre neho vhodnej práci, môže mu dať zamestnávateľ výpoveď podľa § 63 ods. 1 písm. d/ bod 1 Zákonníka práce.

V danom prípade zákon o výkone práce vo verejnom záujme v znení účinnom ku dňu vzniku pracovného pomeru navrhovateľa ako dekana ustanovuje v § 3 ods. 1 písm. e/, že ak zákon alebo iný predpis vyžaduje voľbu alebo vymenovanie ako predpoklad výkonu práce vo verejnom záujme, zamestnancom vo verejnom záujme sa môže stať len osoba, ktorá bola zvolená alebo vymenovaná. Podľa § 24 zákona o vysokých školách sú akademický senát fakulty i dekan fakulty orgánmi akademickej samosprávy každej fakulty vysokej školy, pričom ust. § 4 ods. 1 písm. e/ zaručuje právo členov akademickej obce voliť orgány akademickej obce a byť do nich volení. Dekana do funkcie vymenúva a odvoláva na návrh akademického senátu fakulty rektor (§ 28 ods. 2 zákona o vysokých školách) tak, ako tomu bolo aj v tomto prípade. Do pôsobnosti akademického senátu fakulty totiž v zmysle § 27 ods. 1 písm. b/ zákona o vysokých školách o.i. patrí aj voľba kandidáta na dekana, navrhovanie odvolania dekana z funkcie a schvaľovanie návrhu rektora na odvolanie dekana. Osobitný zákon, zákon o vysokých školách, teda ustanovuje voľbu akademickým senátom fakulty ako zákonný predpoklad pre výkon funkcie dekana tak, ako to predpokladá § 3 ods. 1 písm. e/ zákona o výkone práce vo verejnom záujme. Pracovný pomer navrhovateľa ako dekana voči odporcovi mohol preto vzniknúť až na základe voľby akademickým senátom fakulty a jeho vymenovania do funkcie dekana rektorom univerzity následne uzatvorenou pracovnou zmluvou. Ak by tomu tak nebolo, teda ak by navrhovateľ do funkcie dekana nebol zvolený a menovaný, nespĺňal by zákonom ustanovené predpoklady pre výkon funkcie dekana a pracovnoprávny vzťah s ním by na základe pracovnej zmluvy nemohol platne vzniknúť pre rozpor so zákonom. Tento zákonný postup pritom bol zo strany odporcu ako zamestnávateľa rešpektovaný pri vzniku pracovného pomeru navrhovateľa ako riadneho dekana FM a mal by byť rešpektovaný aj pri jeho zániku. Osobitný zákon, zákon o vysokých školách, totiž upravuje aj zánik funkcie dekana fakulty vysokej školy. Funkcia dekana fakulty zaniká okrem iného aj odvolaním. Akademický senát fakulty podá návrh na odvolanie dekana obligatórne vždy, ak bol tento právoplatne odsúdený za úmyselný trestný čin alebo ak mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody. Rektor ako orgán akademickej samosprávy vysokej školy sám dekana do funkcie nevymenúva, a teda ho ani sám bez ďalšieho nemôže odvolať. Podľa § 28 ods. 3 zákona o vysokých školách totiž môže rektor síce z vlastného podnetu ale len a výlučne so súhlasom akademického senátu fakulty odvolať dekana zo zákonom striktne taxatívne vymenovaných troch dôvodov: ak dekan závažným spôsobom neplní svoje povinnosti; hrubo alebo opakovane poruší vnútorné predpisy vysokej školy alebo fakulty alebo vážne poškodí záujem verejnej vysokej školy alebo fakulty. Ani v prípade, že akademický senát fakulty opakovane nesúhlasí s návrhom rektora na odvolanie dekana, nemôže sám bez ďalšieho odvolať dekana, pretože podľa § 28 ods. 4 zákona o vysokých školách ho môže odvolať výlučne so súhlasom akademického senátu verejnej vysokej školy, ak bola naplnená najmenej jedna z podmienok podľa odseku 3. Za predpokladu, že akademický senát fakulty alebo akademický senát vysokej školy dekana fakulty odvolá, a to napríklad i v prípade že dekan fakulty hrubo alebo opakovane porušuje vnútorné predpisy vysokej školy alebo fakulty (v čom spočíva podstata dôvodov uvedených v okamžitom skončení pracovného pomeru navrhovateľa v danej veci) dekan prestane spĺňať predpoklady pre výkon svojej funkcie stanovené zákonom a následne je možné s ním ukončiť pracovný pomer výpoveď podľa § 63 ods. 1 písm. d/ bod 1 Zákonníka práce. O tom, že odporca ako zamestnávateľ tento zákonný postup poznal a rešpektoval v iných prípadoch, svedčí práve ním predložený čiastočný rozsudok Okresného súdu Trenčín č.k. 21C/124/2009-203 zo dňa 27.03.2013, ktorým bola zamietnutá žaloba v časti o určenie, že skončenie pracovného pomeru žalobcu výpoveďou zo dňa 02.02.2009 je neplatné. V prípade navrhovateľa v predmetnom konaní došlo k jeho odvolaniu z funkcie dekana akademickým senátom fakulty a následne k ukončeniu jeho pracovného pomeru dekana fakulty výpoveďou podľa vtedy účinného § 63 ods. 1 písm. d/ bod 1,2 Zákonníka práce.

Uvedená špecifická právna úprava a špecifický spôsob vzniku i zániku funkcie a pracovného pomeru dekana fakulty ako jedného z orgánov akademickej samosprávy fakulty každej vysokej školy, súvisí s tým, že vysoké školstvo je jedným z pilierov vyspelej spoločnosti a jeho právny základ má vplyv na ekonomickú a kultúrnu vyspelosť celej spoločnosti. Zákony, ktorými sa táto oblasť vzdelania riadi, sú preto vyjadrením princípov, ktoré napomáhajú jeho všeobecnej prosperite. Jedným z týchto princípov je aj princíp akademickej slobody. Akademická sloboda je súhrnom záruk a práv, ktoré spoločnosť priznáva akademickej komunite, teda osobám, ktoré študujú, vyučujú, alebo inak tvorivo pracujú na pôde vysokej školy. Akademická sloboda poskytuje akademickej obci nadštandardné práva, ktoré nie sú automaticky dôsledkom ústavných práv a slobôd a prekračujú rámec práv a slobôd, patriacich zamestnancom fungujúcim výlučne v režime Zákonníka práce. Uvedené nadštandardné práva akademickej komunity sú však nielen v jej záujme, ale predovšetkým v záujme celej spoločnosti. Sloboda je totiž nutným atribútom akademickej činnosti, a preto jej obmedzovanie môže byť brzdou pokroku. Tieto nadštandardné práva samozrejme nikoho nezabávajú povinnosti správať sa a konať zodpovedne

a v súlade s právnymi predpismi, avšak zodpovednosť členov akademickej komunity sa musí realizovať podľa vopred stanovených zákonných pravidiel.

V danej veci navrhovateľ nebol z funkcie dekana FM odvolaný akademickým senátom fakulty ani akademickým senátom vysokej školy postupom, aký predpokladá zákon o vysokých školách. Z výpovede svedka doc. R. G. H. síce vyplynulo, že rektor sa pokúsil dekana odvolať uvedeným zákonným spôsobom, avšak bezúspešne. K riadnemu zákonnému odvolaniu navrhovateľa z funkcie dekana FM ale nedošlo, pričom tento zákonný predpoklad zániku funkcie dekana fakulty odporca nemohol obísť tak, že s navrhovateľom ako s dekanom fakulty okamžite skončí pracovný pomer dekana prostredníctvom štatutára vysokej školy - rektora. Pokiaľ odporca nerešpektoval vyššie uvedený princíp, slúžiaci na ochranu akademickej slobody, takým spôsobom, že bez odvolania dekana z jeho funkcie akademickým senátom fakulty alebo akademickým senátom vysokej školy pre hrubé alebo opakované porušovanie vnútorných predpisov vysokej školy alebo fakulty alebo pre vážne poškodenie záujmov vysokej školy, dekanovi doručil okamžité skončenie jeho pracovného pomeru z dôvodu hrubého porušenia pracovnej disciplíny, podľa názoru súdu týmto postupom obchádzal ust. § 28 ods. 3,4 zákona o vysokých školách, a to bez ohľadu na skutočnosť, že Zákonník práce možnosť okamžite skončiť pracovný pomer zo strany zamestnávateľa upravuje. Stále totiž platí, a to aj pokiaľ ide o zánik pracovného pomeru, len podporné použitie Zákonníka práce na daný pracovnoprávny vzťah navrhovateľa k odporcovi. Uvedený právny názor súdu podporuje aj skutočnosť, že s účinnosťou od 01.01.2013 bolo ust. § 28 ods. 1 z.č. 131/2002 Z.z. o vysokých školách novelizované z.č. 455/2012 Z.z. tak, že dekan je v pracovnom pomere s vysokou školou, v ktorom je zaradený na fakulte, ktorú riadi a skončenie pracovného pomeru vzťahujúceho sa na výkon funkcie dekana je podmienené predchádzajúcim skončením výkonu funkcie dekana. Uvedeným postupom odporca navyše spôsobil stav právnej neistoty nielen vo vzťahu k navrhovateľovi ale aj vo vzťahu k samotnej FM i celej TnUAD vzhľadom na skutočnosť, že pracovnoprávny pomer navrhovateľa ako dekana fakulty mal byť síce jeho jednostranným prejavom vôle skončený okamžite, avšak navrhovateľ doposiaľ neodvolaný z funkcie dekana fakulty akademickým senátom fakulty alebo akademickým senátom vysokej školy, stále vykonával funkciu dekana fakulty v zmysle zákona o vysokých školách, hoci bez pracovnoprávneho základu.

S poukazom na uvedené skutočnosti, keď súd konštatoval, že okamžité skončenie pracovného pomeru navrhovateľa ako dekana FM TnUAD, založeného pracovnou zmluvou č. XX/XXXX uzavretou dňa 02.03.2010 v znení zmeny zo dňa 08.06.2010, zo dňa 05.09.2011, je neplatné z dôvodu obchádzania zákona o vysokých školách podľa § 39 Občianskeho zákonníka, nezaoberal sa vecne jednotlivými skutkami, v ktorých malo spočívať závažné porušenie pracovnej disciplíny zo strany navrhovateľa - dekana FM, vymedzenými v bode 1-12 okamžitého skončenia pracovného pomeru.

Pokiaľ ide o pracovnoprávny vzťah účastníkov založený zmluvou č. XX/XXXX v znení dohôd o zmene pracovného pomeru zo dňa 30.03.2005, 31.12.2008 a 14.07.2009 pre výkon práce navrhovateľa - vysokoškolský učiteľ, súd po preskúmaní veci zistil, že okamžité skončenie tohto pracovného pomeru odporcom zo dňa 05.09.2011 je neplatné, pretože v tomto pracovnom pomere nedošlo k závažnému porušeniu pracovnej disciplíny zo strany navrhovateľa.

Predmetné okamžité skončenie pracovného pomeru navrhovateľa ako vysokoškolského učiteľa na FM bolo podpísané rektorom TnUAD. Súd s poukazom na oznámenie rektora TnUAD zo dňa 15.10.2010, adresované navrhovateľovi, podľa ktorého boli s účinnosťou od 16.12.2010 zavedené na FM mimoriadne opatrenia - krízový manažment, ktorého zavedením prebral jeho rozhodovacie právomoci v ekonomickej, organizačnej a personálnej oblasti, konštatoval, že bolo podpísané oprávnenou osobou. V zmysle čl. 10 ods. 5 Štatútu Trenčianskej univerzity Alexandra Dubčeka v Trenčíne účinného v čase vyhlásenia krízového manažmentu (ďalej len "štatút") mal rektor právo v prípade porušenia rozpočtových pravidiel niektorou zo súčastí zaviesť mimoriadne opatrenie (krízový manažment). Štatút v znení dodatku č. 1 účinného od 26.01.2011 v čl. 10 ods. 12 uvádza, že rektor uzatvára, mení a ruší pracovno-právne vzťahy so zamestnancami univerzity, ktorí nie sú zaradení na fakultách, s výnimkou uvedenou v čl. 29 ods. 1 písm. d) a v čl. 16 ods. 10 uvádza, že dekan uzatvára, mení a ruší pracovno-právne vzťahy so zamestnancami zaradenými na fakulte, s výnimkou uvedenou v čl. 29 ods. 1 písm. d). Podľa čl. 29 ods. 1 písm. d) štatútu v znení dodatku č. 1 účinného od 26.01.2011 orgány akademickej samosprávy fakulty majú v súlade s týmto štatútom právo v mene univerzity rozhodovať alebo konať v týchto veciach patriacich do samosprávnej pôsobnosti univerzity (čl. 6):

uzatváranie, zmeny a zrušovanie pracovnoprávnych vzťahov zamestnancov, ktorí sú pracovnoprávne zaradení na fakulte; v prípade zavedenia mimoriadnych opatrení na danú súčasť podľa čl. 10 ods. 5 prechádzajú kompetencie v pracovno-právnych vzťahoch v plnom rozsahu na rektora. Rektor TnUAD preto vydal okamžité skončenie pracovného pomeru navrhovateľa ako vysokoškolského učiteľa na FM dňa 05.09.2011 ako oprávnená osoba. Táto skutočnosť napokon v konaní medzi účastníkmi sporná nebola.

Navrhovateľ uviedol, že motorové vozidlo zn. VW V. mu bolo zverené dohodou zo dňa 05.10.2010 ako dekanovi FM. Súd v konaní zistil, že predmetná dohoda o zverení služobného motorového vozidla zo dňa 05.10.2010 bola s navrhovateľom uzavretá tak, že v nej bol označený len ako zamestnanec, pričom zo samotnej dohody nevyplýva, či mu bolo motorové vozidlo zverené ako zamestnancovi - dekanovi alebo zamestnancovi - vysokoškolskému učiteľovi. Z vykonaného dokazovania však súd ustálil, že motorové vozidlo bolo na základe dohody zo dňa 05.10.2010 skutočne zverené navrhovateľovi ako dekanovi fakulty. Podľa vnútorného predpisu odporcu - smernice č. 01/2002, na ktorú sa v konaní odvolával sám odporca, boli totiž vozidlá vysokej školy vyčlenené taxatívne vymedzeným používateľom: rektorovi, prorektorom, vedúcemu senátu, kvestorovi, dekanom a prodekanom fakúlt. Okrem toho boli vozidlá pridelené na samostatnom TPO a ostatné vozidlá boli vedené ako dispozičné pre univerzitu. Navrhovateľovi bolo predmetné motorové vozidlo zverené dohodou, uzavretou krátko po jeho vymenovaní do funkcie dekana FM, a to podľa čl. IX smernice dohodou podľa vzoru v prílohe č. 7 smernice, pričom uvedená smernica umožňuje zveriť konkrétne motorové vozidlo o.i. dekanovi fakulty vysokej školy, nie však radovému zamestnancovi. Na veci nič nemení ani existencia skoršej dohody o zverení motorového vozidla TnUAD navrhovateľovi zo dňa 22.10.2009, pretože ňou nebolo navrhovateľovi zverené žiadne konkrétne motorové vozidlo a išlo o všeobecné zverenie vozidiel vysokej školy za tým účelom, aby navrhovateľ ako vysokoškolský učiteľ mohol v prípade potreby také vozidlo použiť, a to podľa čl. II bod 1,2 smernice, dohodou podľa vzoru v prílohe č. 1 smernice, čo znamená, že išlo o úplne inú dohodu. Aj z výpovede svedka R.. K., ktorý vykonával funkciu kvestora vysokej školy v čase podpisu predmetnej dohody, súd zistil, že predmetné motorové vozidlo bolo navrhovateľovi predmetnou dohodou zo dňa 05.10.2010 zverené ako dekanovi FM, pričom obdobne bolo motorové vozidlo zverené aj dekanovi FPT prof. R.. O., B... Odporca síce jeho výpoveď namietal ako nevierohodnú a účelovú, z dôvodu, že je bývalým zamestnancom odporcu, od navrhovateľa, s ktorým sa snažil komunikovať aj počas výpovede, vedel, čo je predmetom konania a jeho cieľom bolo privediť odporcovi nepriaznivé rozhodnutie vo veci, avšak súd sa s jeho tvrdeniami nestotožnil. Výpoveď svedka R.. W. K., B.. bola plynulá, k veci sa vyjadril sám, pričom popísal celý priebeh podpisu predmetnej dohody, v jeho výpovedi, ktorá korešpondovala s výpoveďami ostatných svedkov, súd nezistil žiadne vnútorné rozpory. Jeho tvrdenia ako také odporca nespochybnil a neposkytol vo vzťahu k nim protidôkaz, pričom samotná skutočnosť, že svedok je bývalým kolegom navrhovateľa a zároveň bývalým zamestnancom odporcu, nespôsobuje jeho nevierohodnosť. Rektor prof. R.. R. N., ktorý dohodu podpísal za odporcu, bol k nej vypočutý v trestnom konaní OR PZ Trenčín, Odbor poriadkovej polície, OO PZ Trenčín ČVS:ORP-1418/TN-TN-2011, rovnako ako R.. W. L., a preto súd upustil od ich výsluchu v súdnom konaní a vychádzal z výpovedí, obsiahnutých vo vyšetrovacom spise. Rektor prof. N. najprv uviedol, že takáto dohoda sa u zamestnávateľa - odporcu nenachádza a následne uviedol, že si nepamätá, že by ju podpísal. R.. W. L. v trestnom konaní potvrdil existenciu uvedenej dohody a navrhovateľ napokon v trestnom konaní predložil i jej originál. Tomu zodpovedala aj prvotná procesná obrana odporcu v tomto konaní, ktorý namietal samotnú existenciu predmetnej dohody, avšak po tom, ako navrhovateľ súdu doložil jej originál a odporca mal možnosť sa s ňou oboznámiť, jej platnosť nespochybnil a sám napokon v konaní uviedol, že ani jemu nie je zrejmé, či vozidlo bolo na základe uvedenej dohody zverené navrhovateľovi ako dekanovi alebo ako vysokoškolskému učiteľovi. Takýto postoj odporcu ohľadne nevedomosti existencie dohody bol podľa názoru súdu nevierohodný a tendenčný, nakoľko v konaní bolo zistené, že vozidlo VW V. X.XTDI, ev.č. TN -XXXDI zakúpil odporca a toto vozidlo bolo fyzicky samotným odporcom odovzdané navrhovateľovi na užívanie po podpise dohody. Z uvedených dôvodov súd vychádzal zo záveru, že predmetnou dohodou bolo vozidlo VW V. X.XTDI, ev.č. TN -XXXDI zverené navrhovateľovi ako zamestnancovi- dekanovi FM.

Odhliadnuc od toho, v akom režime bolo vozidlo zverené navrhovateľovi, rozhodujúce podľa názoru súdu je to, či cesty, špecifikované v bode 1 až 12 okamžitého skončenia pracovného pomeru navrhovateľa-vysokoškolského učiteľa vykonal navrhovateľ pri plnení pracovných úloh dekana FM alebo pri plnení pracovných úloh profesora. Navrhovateľ v návrhu aj pri svojom výsluchu uviedol, že všetky predmetné cesty vykonal v rámci plnenia pracovných úloh dekana FM. Toto jeho tvrdenie odporca nijakým

spôsobom nerozporoval, neuviedol, že by niektorú z uvedených ciest alebo všetky z nich navrhovateľ mal vykonať pri výkone práce vysokoškolského učiteľa a na preukázanie takéhoto tvrdenia neoznačil žiadne dôkazy. Aj písomné upozornenie X.. R.. X. G., v tom čase prorektora pre investície, stratégiu a rozvoj univerzity a zároveň povereného výkonom funkcie kvestora TnUAD zo dňa 16.05.2011, že osobné motorové vozidlo VW V. je majetkom univerzity a navrhovateľ je povinný v zmysle smernice č. 01/2002 vopred žiadať súhlas k použitiu tohto motorového vozidla, s tým, že odmietol podpísať všetky navrhovateľove žiadanky na použitie tohto motorového vozidla so spätnou platnosťou, bolo adresované navrhovateľovi, výslovne označenému ako dekan FM. Odporca len pokiaľ ide o cestu, vykonanú dňa 15.07.2011, dôvodil, že išlo o súkromnú cestu, nakoľko nebol daný pracovný účel tejto cesty, keďže zasadnutie správnej rady, na ktorom sa navrhovateľ mal zúčastniť, sa nekonalo. Pojem pracovná cesta zákon o výkone práce vo verejnom záujme ani Zákonník práce bližšie nevymedzuje. Podľa zákona č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách pracovnú cestu možno charakterizovať ako čas od nástupu zamestnanca na cestu na výkon práce do iného miesta než je jeho pravidelné pracovisko, vrátane výkonu tejto práce, do skončenia tejto cesty. Pravidelným pracoviskom zamestnanca sa rozumie miesto, ktoré je so zamestnancom písomne dohodnuté, inak miesto výkonu práce dohodnuté v pracovnej zmluve. Súkromná cesta je potom akákoľvek iná cesta, ktorá nie je cestou pracovnou. Súd po preskúmaní veci konštatoval, že v tomto prípade nejde o súkromnú cestu navrhovateľa v pravom slova zmysle, nakoľko navrhovateľ túto cestu vykonal v súvislosti s výkonom svojho zamestnania, a to pracovného pomeru dekana FM, a to bez ohľadu na to, či pritom porušil svoje povinnosti vyplývajúce z pracovnoprávneho vzťahu dekana alebo nie, ktorou skutočnosťou sa súd vzhľadom na svoj vyššie uvedený právny názor ohľadne absolútnej neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru navrhovateľa ako dekana FM, nemohol zaoberať. Uvedené vyplýva predovšetkým z mailovej korešpondencie navrhovateľa s kvestorom doc. Ing. G., CSc. ohľadne predmetnej cesty. Navrhovateľ si ako dekan FM vypísal žiadanku na predmetnú cestu na deň 15.07.2013 od 10,00 hod za účelom účasti na správnej rade vysokej školy, ktorú predložil kvestorovi dňa 14.07.2011. Navrhovateľ v tom čase nebol členom správnej rady, tejto sa podľa vlastného vyjadrenia zúčastňoval nie ako jej člen ale ako dekan FM, ktoré tvrdenie odporca v konaní nespochybnil. Kvestor navrhovateľovi listom zo dňa 14.07.2013 oznámil, že mu nebude poskytnuté žiadne motorové vozidlo univerzity z dôvodu, že zamestnávateľ ho nevyšlal na žiadnu pracovnú cestu, rokovanie správnej rady nebolo zvolané a nekoná sa, ktorý list opätovne adresoval navrhovateľovi, výslovne označenému ako dekan FM. Napokon aj v prvom vyjadrení samotného odporcu zo dňa 03.05.2013 sa uvádza, že navrhovateľ spôsobom popísaným v okamžitých skončení pracovného pomeru opakovane porušil svoje povinnosti ako dekan, pričom od odporcu nemožno spravodlivo požadovať, aby s navrhovateľom zotrval v pracovnom pomere vysokoškolského učiteľa, keďže pri výkone pracovného pomeru vo funkcii dekana závažným spôsobom vedome a úmyselne porušoval pracovnú disciplínu. Súd sa vzhľadom na uvedené stotožnil s tvrdením navrhovateľa, že cesty špecifikované v bode 1 až 12 okamžitého skončenia pracovného pomeru vykonal navrhovateľ v rámci plnenia pracovných úloh dekana FM, a ak odporca následne v konaní zmenil argumentáciu v tom smere, že navrhovateľ vykonal cesty aj ako dekan aj ako vysokoškolský učiteľ, išlo z jeho strany o účelové tvrdenie. Pokiaľ pri predmetných cestách navrhovateľ aj prípadne porušil svoje pracovnoprávne povinnosti ako dekan FM, toto nemôže byť dôvodom okamžitého skončenia jeho pracovného pomeru ako vysokoškolského učiteľa, nakoľko ide o porušenie špecifických pracovnoprávných povinností navrhovateľa v inom, samostatnom pracovnom pomere navrhovateľa voči odporcovi. S poukazom na uvedené ako i na skutočnosť, že súd konštatoval absolútnu neplatnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru navrhovateľa ako dekana FM bez potreby skúmať jednotlivé body okamžitého skončenia, je potom právne irelevantné, či bolo zasadnutie správnej rady dňa 15.07.2011 riadne zvolané a skutočne sa konalo, a z tohto dôvodu nevykonal ďalšie dôkazy navrhnuté účastníkmi na preukázanie tejto skutočnosti (výsluch svedkov R.. S. S., doc. R.. T. Z., H., doc. L.. X. K. H., R.. W. H.). Súd udáva, že procesná obrana odporcu v danej veci v tomto smere nebola konzistentná, nakoľko vo vyjadrení zo dňa 03.05.2013, najprv uviedol, že navrhovateľ spôsobom popísaným okamžitých skončení pracovného pomeru opakovane porušil svoje povinnosti ako dekan od odporcu nemožno spravodlivo požadovať, aby s navrhovateľom zotrval v pracovnom pomere vysokoškolského učiteľa, keďže pri výkone pracovného pomeru vo funkcii dekana žalobca závažným spôsobom vedome a úmyselne porušoval pracovnú disciplínu. Vo vyjadrení zo dňa 22.07.2013 zasa uviedol, že navrhovateľ uvedené cesty vykonal zároveň ako dekan aj ako vysokoškolský profesor, s tým, že v čase uvedených ciest sa na pracovisku nezdržiaval, a to ani ako dekan ani ako vysokoškolský profesor. Napokon vo vyjadrení zo dňa 25.10.2013 uviedol, že s navrhovateľom mal uzatvorené dva samostatné pracovné pomery, ktoré ale nie je možné úplne oddeliť. Navrhovateľ skutkami, ktoré sú uvedené v okamžitých skončeníach pracovných pomerov neporušil špecifické povinnosti dekana alebo

vysokoškolského učiteľa, ale porušil základné povinnosti zamestnanca, ktoré je povinný dodržiavať každý zamestnanec, konkrétne porušil ust. § 81 písm. a/, b/, c/ a e/ Zákonníka práce. Je treba prisvedčiť tvrdeniu odporcu, že navrhovateľ mal špecifické práva a povinnosti zamestnanca- vysokoškolského učiteľa, špecifické práva a povinnosti zamestnanca- dekana fakulty a potom všeobecné povinnosti zamestnanca, ktoré možno aplikovať na oba pracovné pomery (napr. zdržiavať sa v pracovnom čase na pracovisku, nebyť na pracovisku pod vplyvom alkoholu a pod). Odporca však v skutočnosti neukončil pracovné pomery navrhovateľa z dôvodu porušenia všeobecných základných povinností zamestnanca podľa § 81 písm. a/, b/, c/ a e/ Zákonníka práce navrhovateľom, teda z dôvodu že navrhovateľ by nedodržiaval povinnosť byť v pracovnom čase na pracovisku, v pracovnom čase vykonávať prácu pre zamestnávateľa, majetok zamestnávateľa zverený k plneniu pracovných úloh využívať výhradne na plnenie pracovných úloh v súlade s vnútornými predpismi zamestnávateľa, ako to tvrdil odporca v konaní, ale z výlučne dôvodu, že navrhovateľ nerešpektoval povinnosti, uložené mu vnútorným predpisom zamestnávateľa - smernicou č. 01/2002 v čl. III, bod 1,3,7 tak, že pri jazdách, vykonaných služobným motorovým vozidlom 1/ si dal na žiadanke pracovnú cestu schváliť nadriadeným až po jej uskutočnení, resp. cesta bola uskutočnená napriek tomu, že táto nebola schválená, 2/ na žiadanke si nedal schváliť pracovnú cestu vôbec, 3/ použil služobné vozidlo na súkromné účely, pretože pracovný účel cesty nebol splnený. Týmto konaním mal navrhovateľ porušiť čl. 8 Pracovného poriadku, v zmysle, ktorého bol povinný zdržať sa konania, ktoré by mohlo viesť k rozporu výkonu práce vo verejnom záujme a osobitnými záujmami, dodržiavať právne predpisy a ostatné predpisy vzťahujúce sa na prácu ním vykonávanú, nekonať v rozpore s oprávnenými záujmami zamestnávateľa. Pokiaľ odporca v konaní uviedol, že navrhovateľ sa mal závažného porušenia pracovnej disciplíny dopustiť tým, že neoprávnene užíval majetok univerzity, použitím tohto majetku spôsobil univerzite škodu, vystavil bezdôvodne majetok univerzity nebezpečenstvu poškodenia, nebol v pracovnom čase na pracovisku, nevykonával v pracovnom čase prácu pre zamestnávateľa, prípadne tým, že v dôsledku zavedeného krízového manažmentu na FM nebol oprávnený samostatne rozhodovať o použití majetku univerzity, o tom, že sám použije zverené motorové vozidlo bez súhlasu zamestnávateľa v pracovnom čase na účel neodsúhlasený zamestnávateľom, ktorým konaním sa mal dopustiť neoprávneného užívania majetku univerzity, súd zdôrazňuje, že podľa Zákonníka práce dôvody okamžitého skončenia pracovného pomeru v ňom musia byť skutkovo konkrétne vymedzené tak, aby ich nebolo možné zameniť s inými dôvodmi, pričom dôvody uvedené v písomnom okamžitom skončení pracovného pomeru, nie je možné dodatočne meniť. Vzhľadom na uvedené sa súd týmito tvrdeniami porušeniami pracovnej disciplíny zo strany odporcu vecne nezaoberal a v tomto smere nevykonával ďalšie dokazovanie.

Nakoľko súd ustálil, že cesty, špecifikované v okamžitom skončení pracovného pomeru vykonal navrhovateľ v rámci plnenia pracovných úloh pri výkone funkcií cien dekana FM, jeho postupom mohlo dôjsť výlučne k porušeniu vnútorných predpisov odporcu pri používaní služobného motorového vozidla (a tým aj k tvrdenému konaniu v rozpore so záujmami odporcu a v rozpore s verejnými záujmami v zmysle čl. 8 pracovného poriadku) len pokiaľ ide o jeho pracovný pomer dekana FM, nie však k porušeniu vnútorných predpisov odporcu pri používaní služobného motorového vozidla v rámci jeho pracovného pomeru vysokoškolského učiteľa. Súd potom dospel k záveru, že tvrdené porušenia pracovnej disciplíny vymedzené v písomnom okamžitom skončení pracovného pomeru navrhovateľa- vysokoškolského učiteľa, sa týkajú iného pracovného pomeru navrhovateľa k odporcovi. Z tohto dôvodu sa následne nezaoberal intenzitou tvrdeného závažného porušenia pracovnej disciplíny navrhovateľom.

Záverom, pre úplnosť považuje súd za potrebné uviesť, že z vykonaného dokazovania - výpovedí svedkov doc. R.. X. G., W.. O. B. a prof. R.. V. O., B.. bolo zistené, že odporcom tvrdené závažné porušenia pracovnej disciplíny zo strany navrhovateľa, pre ktoré s navrhovateľom okamžite skončil obidva pracovné pomery, boli v čase, keď ním malo dôjsť, bežné u iných zamestnancov, s ktorými odporca z týchto dôvodov pracovný pomer okamžitým skončením neukončil. B.. R.. V. O., B., dekan Fakulty priemyselných technológií TnUAD, vo výpovedi uviedol, že v rozhodnom období si žiadanky na svoje pracovné cesty podpisoval sám, zakladal ich na fakulte a nikomu, ani rektorovi ich nepredkladal, pričom mu nikto nikdy nevytýkal, že predmetnú smernicu nedodržiava. Od neho osobne žiadanky na pracovné cesty nikto nikdy nepožadoval. Jeho výpoveď potvrdil aj W.. O. B., v rozhodnom období tajomník Fakulty priemyselných technológií TnUAD a R.. W. K., B., bývalý kvestor vysokej školy. Svedok doc. R.. X. G., H., v rozhodnom období poverený výkonom funkcie kvestora vysokej školy síce uviedol, že aj dekan O. musel tieto predpisy dodržiavať a musel predkladať aj žiadanky, ale pripustil, že ak tomu tak nebolo, konal nezákonne. Odporca pritom neoznačil žiadne dôkazy, preukazujúce opak uvedených tvrdení, obmedzil sa len na námietku nedôveryhodnosti týchto svedkov, rozpornosti a

účelovosti ich výpovedí, ktorú ale relevantným spôsobom neodôvodnil. Ako už súd uviedol, samotná skutočnosť, že svedkovia sa poznajú s navrhovateľom a svedkovia R.. W. K., B.. a W.. O. B. sú bývalými zamestnancami odporcu, nespôsobuje bez ďalšieho ich nevieryhodnosť a dôvod, pre ktorý by súd na ich výpovede nemal prihliadať.

V tejto súvislosti súd poznamenáva, že objektívne právo predpokladá, že výkon subjektívneho práva smeruje k cieľu sledovanému právnou normou. Ak však účastník právneho úkonu síce formálne koná v medziach svojho práva, ale prostredníctvom jeho realizácie sleduje poškodenie druhého účastníka právneho vzťahu, ide síce o výkon práva, ale o chybný výkon práva. Takéto konanie sa totiž realizuje nie na dosiahnutie výsledkov, ktoré má pozitívne právo v úmysle chrániť, ale len preto, aby sa formálne dosiahol súlad so zákonom. Postup odporcu pri oboch okamžitých skončeníach pracovných pomerov navrhovateľa nemôže potom požívať právnu ochranu.

Súd vo veci nevykonal dokazovanie ani výsluchom svedkov - R.. W., ktorým chcel navrhovateľ preukázať postup vedenia univerzity proti nemu, o jeho mobbingu, bossingu, nerovnakom zaobchádzaní, o praktikách na diskreditáciu a ukončenie pracovných pomerov s niektorými zamestnancami a vedúcej oddelenia práce a miezd TnUAD ohľadne práv a povinností zamestnancov v súbežne vykonávaných pracovných pomeroch, nakoľko z ich výpovedí by súd nezistil žiadne relevantné skutočnosti, nevyhnutné pre rozhodnutie súdu vo veci samej.

Na základe všetkých uvedených dôvodov súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto čiastočného rozsudku.

Súd bude v konaní pokračovať po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že predmetom konania zostal nárok navrhovateľa na zaplatenie náhrady mzdy z neplatne skončených pracovných pomerov navrhovateľa voči odporcovi.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Trenčíne.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.